

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

28 април 2010 година *

По съединени дела T-456/05 и T-457/05

Gütermann AG, установено в Gutach-Breisgau (Германия), за което се явяват адв. J. Burrichter, адв. B. Kasten и адв. S. Orlikowski-Wolf, avocats,

жалбоподател по дело T-456/05,

Zwicky & Co. AG, установено във Wallisellen (Швейцария), за което се явяват адв. J. Burrichter, адв. B. Kasten и адв. S. Orlikowski-Wolf, avocats,

жалбоподател по дело T-457/05,

* Език на производството: немски.

срещу

Европейска Комисия, за която първоначално се явяват г-н F. Castillo de la Torre, г-н M. Schneider и г-жа К. Mojzesowicz, а впоследствие г-н M. Castillo de la Torre и г-жа Mojzesowicz, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение С (2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/38.337 РО/Thread), изменено с Решение С (2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 година, и при условията на евентуалност искане за намаляване на глобата, наложена на жалбоподателите с посоченото решение,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-н M. Prek (докладчик) и г-н V. M. Ciucă, съдии,

секретар: г-жа T. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 декември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1. Предметът на спора

- 1 С Решение С (2005) 3452 от 14 септември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/38.337 РО/Thread, наричано по-нататък „обжалваното решение“), изменено с Решение С (2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 година, чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 26 януари 2008 г. (ОВ С 21, стр. 10), Комисията на Европейските общности установява, че жалбоподателите Gütermann AG (наричано по-нататък „Gütermann“) и Zwicky & Co. AG (наричано по-нататък „Zwicky“) са участвали в съвкупност от споразумения и съгласувани практики на пазара на конци за производители в Бенелюкс и в скандинавските страни през периода от януари 1990 г. до септември 2001 г., що се отнася до Gütermann, и през периода от януари 1990 г. до ноември 2000 г., що се отнася до Zwicky.
- 2 Комисията налага глоба в размер на 4,021 милиона евро на Gütermann и глоба в размер на 0,174 милиона евро на Zwicky за участието им в картел за конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.

2. Административното производство

- 3 На 7 и 8 ноември 2001 г. в приложение на член 14, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ L 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) Комисията извършва проверки в помещенията на някои производители на шивашки конци. Тези проверки са резултат от получените през август 2000 г. от The English Needle & Tackle Co. Ltd сведения.
- 4 На 26 ноември 2001 г. Coats Viyella plc (наричано по-нататък „Coats“) депозира искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер на основание Известие на Комисията относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер по дела във връзка с картели (ОВ С 207, 1996 г., стр. 4; наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството“), към което са приложени доказателства за наличието на следните картели: първо, картел на пазара на конци за производители от автомобилната индустрия в Европейското икономическо пространство (ЕИП), второ, картел на пазара на конци за производители в Обединеното кралство, и трето, картел на пазара на конци за производители в Бенелюкс, както и в Дания, Финландия, Норвегия и Швеция (наричани по-нататък общо „скандинавските страни“).
- 5 Въз основа на иззетите по време на проверките и на предоставените от Coats документи през март и август 2003 г. Комисията отправя искания за информация до съответните предприятия в съответствие с член 11 от Регламент № 17.
- 6 На 15 март 2004 г. Комисията приема изложение на възраженията, което изпраща на някои предприятия поради участието им в един или в няколко от посочените в точка 4 по-горе картели, сред които този на пазара на конци за производители в Бенелюкс и в скандинавските страни.

- 7 Всички предприятия, адресати на изложението на възраженията, представят писмени становища. Gütermann отговаря от свое име и от името на Zwicky.
- 8 На 19 и 20 юли 2004 г. е проведено изслушване.
- 9 На 24 септември 2004 г. страните получават достъп до неверителната редакция на отговорите на изложението на възраженията, до становищата на страните по време на изслушването и им е определен срок за излагането на допълнителни становища.
- 10 На 14 септември 2005 г. Комисията приема обжалваното решение.

3. Обжалваното решение

Определяне на съответните пазари

Продуктов пазар

- 11 В обжалваното решение Комисията посочва, че секторът на конците може да бъде разделен на два сегмента, а именно този на конците, използвани в промишлеността за шиене или бродирание на различни видове облекла или други изделия като кожени изделия, текстилни облицовки за автомобили и матраци, от една страна, и от друга страна, този на конците за домакински нужди,

използвани от частни лица за шев или поправка и за занимания в свободното време.

- 12 В сегмента на конците за промишлени нужди е възможно разделянето им в три категории в зависимост от използването: шивашки конци за confezione, използвани за различни видове облекла, конци за бродирание, използвани от автоматизирани машини за промишлена бродерия за украса на облекла, на спортни обувки и на домашен текстил, и специални конци, използвани в различни сектори като обувното производство, производството на кожени изделия и автомобилната промишленост.
- 13 Според Комисията конците за промишлени нужди могат да се считат от гледна точка на предлагането за един общ продуктов пазар, тъй като не съществува стриктно съответствие между крайното потребление и вида влакна и/или структурата на конците.
- 14 Комисията обаче прави разграничение между конците за автомобилната промишленост, от една страна, и конците за производители извън автомобилната промишленост, от друга страна. Всъщност тя счита, че макар производствените процеси за двата вида конци да са подобни или лесно взаимозаменяеми, търсенето в областта на автомобилната промишленост се генерира от големи клиенти, които налагат по-високи стандарти, заложили в спецификациите на някои от използваните от тях продукти, например конците за предпазни колани, и държат на унифицирането на продуктите в различните страни, в които имат нужда от тях за своето производство.
- 15 По настоящите дела продуктовият пазар, с оглед на който се разглежда нарушението, в което се упрекуват жалбоподателите, е този на конците за промишлени нужди извън автомобилната промишленост (наричани по-нататък „конци за промишлени нужди“).

Географски пазари

- 16 В обжалваното решение Комисията установява, че съгласно предоставената от страните информация съответният географски пазар на конците за промишлени нужди е с регионални размери. Тя добавя, че в зависимост от случая регионът може да обхваща няколко страни от ЕИП, например страните от Бенелюкс или скандинавските страни, или само една страна, например Обединеното Кралство.
- 17 В случая географският пазар, засегнат от нарушението, в което се упрекуват жалбоподателите, е този на Бенелюкс и скандинавските страни.

Размер и структура на съответните пазари

- 18 От обжалваното решение е видно, че оборотът от продажбите на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни е бил около 50 милиона евро през 2000 г. и около 40 милиона евро през 2004 г.
- 19 От него е видно също, че в края на 90-те години основните доставчици на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни са били по-специално Gütermann, Zwicky, Amann und Söhne GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Amann“), Barbour Threads Ltd преди придобиването му от Coats, Belgian Sewing Thread NV (наричано по-нататък „BST“) и Coats.

Описание на неправомерното поведение

- 20 В обжалваното решение Комисията посочва, че събитията, свързани с картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни, са се състояли в периода от 1990 г. до 2001 г.
- 21 Според Комисията съответните предприятия са се събирали поне веднъж годишно, като срещите са се провеждали на две части — едната, посветена на пазара на страните от Бенелюкс, а другата — на пазара на скандинавските страни, като основната цел на тези срещи била да се поддържат високи цени на всеки от тези два пазара.
- 22 Участниците си обменяли ценоразписи и информация за отстъпките, за прилагането на увеличенията в каталожните цени, за намаляване на отстъпките и за увеличаване на специалните цени за някои клиенти. Били сключвани и споразумения за бъдещите ценоразписи, за максималния процент на отстъпките, за намаляването на отстъпките и за увеличаването на специалните цени за някои клиенти, както и споразумения за избягване на подбиването на наложените цени на доставки и за разпределението на клиентите (съображения 99—125 от обжалваното решение).

Разпоредителната част на обжалваното решение

- 23 В член 1, параграф 1 от обжалваното решение Комисията установява, че осем предприятия, сред които Gütermann и Zwicky, са нарушили член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП, като са участвали в съвкупност от споразумения и съгласувани практики на пазара за конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни през периода от януари 1990 г. до септември 2001 г., що

се отнася Gütermann, и през периода от януари 1990 г. до ноември 2000 г., що се отнася до Zwicky.

²⁴ Съгласно член 2, първа алинея от обжалваното решение за картела на пазара на конците за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни се налагат следните глоби, по-специално на посочените по-долу предприятия:

— Coats: 15,05 милиона евро,

— Amann: 13,09 милиона евро,

— BST: 0,979 милиона евро,

— Gütermann: 4,021 милиона евро,

— Zwicky: 0,174 милиона евро.

²⁵ В член 3 от обжалваното решение Комисията разпорежда на изброените в посоченото решение предприятия да преустановят незабавно, ако все още не са го направили, установените от нея нарушения. Тя ги задължава и да се въздържат от повторното извършване на всяко от посочените в член 1 от обжалваното решение действия и от всяко действие или практика с еквивалентна цел или резултат.

Производство и искания на страните

26 Жалбоподателите подават настоящите жалби в секретариата на Общия съд на 30 декември 2005 г.

27 По дело Т-456/05 Gütermann моли Общия съд:

— да отмени член 1 от обжалваното решение в частта, в която Комисията установява, че е то е извършило нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП на финландския, норвежкия и шведския пазар за периода от януари 1990 г. до септември 2001 г. и при условията на евентуалност за периода от януари 1990 г. до декември 1993 г. включително,

— да отмени член 2 от обжалваното решение в частта, в която Комисията му налага глоба в размер на 4,021 милиона евро или при условията на евентуалност да намали по подходящ начин размера на тази глоба,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

28 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Gütermann да заплати съдебните разноски.

29 По дело T-457/05 Zwicky моли Общия съд:

— да отмени член 1 от обжалваното решение в частта, в която Комисията установява, че е то е извършило нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП на финландския, норвежкия и шведския пазар за периода от януари 1990 г. до ноември 2000 г. и при условията на евентуалност за периода от януари 1990 г. до декември 1993 г. включително,

— да отмени член 2 от обжалваното решение в частта, в която Комисията му налага глоба в размер на 0,174 милиона евро или при условията на евентуалност да намали по подходящ начин размера на тази глоба,

— да отмени член 3 от обжалваното решение в частта, която се отнася до него,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

30 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Zwicky да заплати съдебните разноски.

- 31 С определение от 9 декември 2008 г. след изслушване на страните председателят на пети състав на Общия съд разпорежда дела T-456/05 и T-457/05 да бъдат съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение в съответствие с член 50 от Процедурния правилник на Общия съд.

От правна страна

- 32 На първо място, жалбоподателите се позовават на две правни основания, свързани с неправомерното поведение. Най-напред те се позовават на правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167). Понататък Zwicky се позовава на правно основание, изведено от необоснования характер на разпорежданията за преустановяване на нарушението и за въздържане от всякакво повторно извършване на нарушението.
- 33 На второ място, жалбоподателите се позовават на поредица правни основания, насочени към отмяна или намаляване на глобата. От една страна, Zwicky упреква Комисията, че му е наложила глоба, чийто размер превишава тавана от 10 % от неговия оборот. От друга страна, жалбоподателите се позовават на пет правни основания, изведени съответно от неправилната преценка на тежестта на нарушението с оглед на неговия резултат, от неправилната преценка на продължителността на нарушението, от неотчитането на някои смекчаващи обстоятелства, от неправилното прилагане на Известието относно сътрудничеството и от непропорционалния характер на глобата.

1. По правните основания, с които се оспорват констатацията за наличие на неправомерно поведение, разпореждането за неговото преустановяване и забраната за повторното му извършване

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003

Доводи на страните

- 34 Според жалбоподателите Комисията е нарушила член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003, който гласи, че: „[к]огато Комисията, действайки по внесена жалба или по собствена инициатива, установи, че е налице нарушение на член 81 [ЕО] или член 82 [ЕО], тя може чрез решение да задължи съответните предприятия и сдружението на предприятия да прекратят нарушението“. Всъщност, като ги упреква, че са нарушили член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП поради участието им в споразумения и съгласувани практики на пазарите на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни през периода от януари 1990 г. до септември 2001 г. за Gütermann и от януари 1990 г. до ноември 2000 г. за Zwicky, Комисията пропуснала да вземе предвид факта, че Споразумението за ЕИП влиза в сила едва от 1 януари 1994 г. и следователно преди тази дата разпоредбите на това споразумение не се прилагали по отношение на Финландия, Норвегия и Швеция. Освен това, тъй като Финландия и Швеция се присъединили към Европейската общност едва на 1 януари 1995 г., член 81 ЕО станал пряко приложим едва на тази дата.
- 35 Освен това жалбоподателите считат, че Комисията основателно е приела, че що се отнася до Финландия, Норвегия и Швеция, може да е налице нарушение в правния смисъл на този термин, т.е. нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП в резултат от тяхното поведение, едва след 1 януари 1994 г. Следователно Комисията допуснала грешка, като от правна гледна точка се основала на нарушение с постоянно нарастващ интензитет. Комисията не разграничила фактическата преценка на поведението на жалбоподателите като единен продължаван картел от януари 1990 г. до септември 2001 г. за Gütermann и от януари 1990 г. до

ноември 2000 г. за Zwicky от правната преценка на това поведение като нарушение на правилата на конкуренцията по време на тези два периода.

- 36 Осен това жалбоподателите считат за допустимо своето правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003. Всъщност Комисията погрешно се позовавала на недопустимостта на това правно основание с мотива, че жалбоподателите не изтъкнали наличието на явна грешка в преценката при квалификацията на поведението им като единен продължаван картел. Според тях Комисията е квалифицирала поведението им като единен продължаван картел от гледна точка на фактите, които те не оспорват в рамките на настоящото правно основание. За разлика от това, член 1, параграф 1 от обжалваното решение съдържа погрешна правна преценка, тъй като, от една страна, Zwicky не било представено на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, и от друга страна, що се отнася до Финландия, Норвегия и Швеция, не можело да има нарушение на правилата на конкуренция между януари 1990 г. и декември 1993 г.
- 37 Комисията се позовава главно на недопустимостта на настоящото правно основание, изтъкнато от жалбоподателите, и при условията на евентуалност оспорва неговата основателност.

Съображения на Общия съд

- 38 Общия съд счита, че следва да се прецени основателността на правното основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003, без да е необходимо да се разглежда неговата допустимост.
- 39 Първо, следва да се подчертае, че в член 1, параграф 1, букви ж) и з) от обжалваното решение Комисията установява наличието на нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП от страна на жалбоподателите поради участието им от януари 1990 г. до септември 2001 г. за Gütermann и от януари

1990 г. до ноември 2000 г. за Zwicky в съгласувани практики, които засягат пазарите на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.

- 40 Трябва да се отбележи, че разгледан самостоятелно, този член би могъл да създаде впечатление, че Комисията е приела, че е налице извършено от жалбоподателите нарушение поради участието им в съгласувана практика на пазара на конци за промишлени нужди във Финландия, в Норвегия и в Швеция между януари 1990 г. и декември 1993 г., т. е. преди влизането в сила на Споразумението за ЕИП. Безспорно е обаче, че през този период не е съществувало никаква правно основание, което да позволи на Комисията да установи наличието на такова нарушение от страна на жалбоподателите.
- 41 От съдебната практика обаче е видно, че разпоредителната част на акт е неотделима от мотивите към него, така че ако е необходимо, тя трябва да се тълкува, като се вземат предвид мотивите, довели до приемането на акта (Решение на Съда от 15 май 1997 г. по дело TWD/Комисия, С-355/95 P, Recueil, стр. I-2549, точка 21, Решение на Общия съд от 13 юни 2000 г. по дело ЕРАС/Комисия, Т-204/97 и Т-270/97, Recueil, стр. II-2267, точка 39).
- 42 В това отношение от съображения 246, 295—298 и 331 от обжалваното решение ясно се вижда, че доколкото картелът се отнася до Финландия, Норвегия и Швеция, той представлява нарушение на общностните правила и правилата на ЕИП в областта на конкуренцията едва от 1 януари 1994 г. — датата на влизане в сила на Споразумението за ЕИП. Следователно член 1, параграф 1, букви ж) и з) от обжалваното решение трябва да се разглежда в светлината на тези ясни и напълно недвусмислени мотиви. Така следва да се приеме, че разпоредителната част на обжалваното решение трябва да се тълкува в смисъл, че елементите на единното продължавано нарушение са били налице по отношение на Финландия, Норвегия и Швеция едва от 1 януари 1994 г.
- 43 Второ, по същество жалбоподателите напразно се позовават на разграничение — за което твърдят, че е прокарано от Комисията в обжалваното решение — между правната преценка на нарушението на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП, от една страна, и фактическата преценка в съображения 264—277 от обжалваното решение на тяхното поведение като единно продължавано нарушение, от друга страна. От това те погрешно достигат и до

извода, че тъй като що се отнася до Финландия, Норвегия и Швеция нарушение „в правния смисъл на думата“ може да съществува едва след 1 януари 1994 г., Комисията е допуснала грешка, като е установила наличието на нарушение с постоянно нарастващ интензитет.

- 44 На първо място, важно е да се подчертае, че жалбоподателите по никакъв начин не оспорват единния и продължаван характер на нарушението на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.
- 45 На следващо място, следва да се припомни, че нарушението на член 81, параграф 1 ЕО може да бъде резултат не само от изолирано действие, а и от поредица действия или пък от едно продължавано поведение. Това тълкуване не би могло да бъде оспорено с довода, че един или няколко елемента на тази поредица от действия или на това продължавано поведение биха могли да съставляват сами по себе си и взети поотделно нарушение на посочената разпоредба (Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 81; Решение на Общия съд от 5 април 2006 г. по дело Degussa/Комисия, T-279/02, Recueil, стр. II-897, точка 155).
- 46 Така единното продължавано нарушение често обхваща поредица хронологични действия, които сами по себе си към момента на извършването им също могат да представляват нарушение на правилата на конкуренцията. Особено на тези действия е, че те са част от обща стратегия. По същество това установява Комисията в съображения 264—277 от обжалваното решение относно картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.
- 47 Обратно на това, което поддържат жалбоподателите, доводите, изтъкнати в посочените по-горе съображения на обжалваното решение, не са само една обикновена констатация на фактически елементи, а посочват обективни причини, които налагат Комисията да достигне до извода, че нарушението на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни заедно с нарушението на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс, съставлява единно и продължавано нарушение.

- 48 Фактът, че правното основание, на което се позовава Комисията, за да установи нарушението на пазара на конци за промишлени нужди във Финландия, Норвегия и Швеция, е възникнало едва след започване на нарушението, е без значение в това отношение, тъй като, както личи от мотивите на обжалваното решение, поведението на жалбоподателите на този пазар е било взето предвид, считано едва от 1 януари 1994 г.
- 49 На второ място, повдигнатото от Zwicky оплакване, изведено от факта, че то не присъства на пазара на скандинавските страни, трябва да бъде отхвърлено. Както бе припомнено в точка 44 по-горе, Zwicky твърди, че не оспорва квалификацията на картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни като единно и продължавано нарушение.
- 50 От съдебната практика обаче е видно, че предприятие, което е участвало в единно и комплексно нарушение чрез своето собствено поведение, обхванато от понятията за споразумение или за съгласувана практика с антиконкурентна цел по смисъла на член 81 ЕО, и което цели да спомогне за цялостното осъществяване на нарушението, може да бъде отговорно и за поведението на останалите предприятия в рамките на същото нарушение за целия период на своето участие в посоченото нарушение, когато е установено, че въпросното предприятие знае за неправомерното поведение на останалите участници или може разумно да го предвиди и е готово да поеме риска за него (Решение по дело Комисия/ Anic Partecipazioni, точка 45 по-горе, точка 203, Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело Brugg Rohrsysteme/Комисия, T-15/99, Recueil, стр. II-1613, точка 73).
- 51 В случая Zwicky не оспорва, че е участвало редовно в срещите във връзка с конците за промишлени нужди на пазара на скандинавските страни, не оспорва твърдението на Комисията, че е било активно на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни преди започването на единното нарушение, не отрича, че е участвало в елементите от нарушението, свързани с пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс, и освен това не оспорва, че посочените елементи от нарушението се вписват в една обща стратегия и поради

това са само част от състава на единното продължавано нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.

- 52 От това следва, че само отсъствието на Zwicky от пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни през периода на извършване на единното и продължавано нарушение не би могло да го освободи от отговорност за действията, извършени на този географски пазар от останалите предприятия в рамките на посоченото нарушение.
- 53 Освен това, тъй като оплакването на Zwicky трябва да се разбира в смисъл, че само предприятията, осъществяващи дейност в качеството си на конкуренти или на участници в предлагането или в търсенето на географския пазар на скандинавските страни, могат да съгласуват поведението си като предприятия, (съ)извършители на нарушение, следва да се подчертае, че дадено предприятие може да наруши предвидената в член 81, параграф 1 ЕО забрана, когато неговото поведение, съгласувано с това на останалите предприятия, има за цел в рамките на общия пазар да ограничи конкуренцията на определен съответен пазар, без това да предполага задължително, че самото то развива дейност на посочения съответен пазар (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело AC-Treuhand/Комисия, T-99/04, Сборник, стр. II-1501, точка 122).
- 54 Като се имат предвид направените в точка 51 по-горе констатации, Zwicky няма основание да оспорва факта, че то също е отговорно, в качеството си на съизвършител, за нарушаването на правилата на конкуренцията във връзка с картела за конци за промишлени нужди на пазара на скандинавските страни.
- 55 Следователно правното основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003, трябва да бъде отхвърлено.

По посоченото от Zwicky правно основание, изведено от необоснования характер на разпорежданията за преустановяване на нарушението и за въздържане от всякакво повторно извършване на нарушението

Доводи на страните

- 56 Zwicky посочва, че в член 3 от обжалваното решение Комисията разпорежда на съответните предприятия незабавно да преустановят установените нарушения, ако все още не са го направили, и да се въздържат за в бъдеще от всяко действие, което съставлява установените нарушения или от всяко поведение с подобна цел.
- 57 Zwicky обаче изтъква, че от ноември 2000 г. то не само вече не присъства на засегнатите от обжалваното решение пазари, но също така се е отказало от цялата си търговска дейност, като от този момент нататък се ограничава с управлението на недвижими имоти. То счита, че горепосочените разпореждания нарушават принципа на пропорционалност и приема, че член 3 от обжалваното решение е незаконосъобразен. Според него, тъй като Комисията е имала възможност да установи, без да извършва допълнителни проверки, че нарушенията са преустановени и че не съществува никаква опасност от повторното им извършване, тя не е имала никакъв легитимен интерес от издаването на разпореждане. В това отношение Zwicky се позовава на Решение на Съда от 2 март 1983 г. по дело GVL/Комисия (7/82, Recueil, стр. 483, точка 24 и сл.).
- 58 Комисията иска това правно основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

- 59 Следва да се отбележи, че с настоящото правно основание Zwicky иска отмяната на член 3 от разпоредителната част на обжалваното решение, доколкото тя се отнася до него.

- 60 Следва да са посочи, че член 3 от разпоредителната част на обжалваното решение съдържа на практика две разпореждания.
- 61 На първо място, тази разпоредба изисква засегнатите предприятия незабавно да преустановят, ако още не са го направили, посочените в член 1 от разпоредителната част на обжалваното решение нарушения. В това отношение, доколкото към момента на приемане на обжалваното решение Zwicky вече не осъществява дейност в сектора на конците за промишлени нужди, е очевидно, че изтъкнатите срещу тази разпоредба доводи са напълно неоснователни. В действителност, макар да фигурира сред изброените в член 1 от обжалваното решение предприятия, с прекратяването на дейността си Zwicky преустановява и нарушението и следователно на практика вече не е засегнато от въпросното разпореждане (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 април 1999 г. по дело *Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия*, T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 и T-335/94, *Recueil*, стр. II-931, точка 1247). Това обстоятелство прави неотносим и довода на Zwicky относно засягането на принципа на пропорционалност в това отношение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 юни 2008 г. по дело *Hoehchst/Комисия*, T-410/03, *Сборник*, стр. II-881, точка 196).
- 62 На второ място, член 3 от обжалваното решение изисква изброените в член 1 предприятия да се въздържат занапред от възпроизвеждането на всяко от описаните в член 1 действия или поведение, както и от всякакви мерки с еквивалентна цел или резултат.
- 63 Следва да се напомни, че прилагането на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003 може да съдържа забрана за продължаване на определени дейности, практики или състояния, чиято незаконосъобразност е установена, но също и за възприемане на подобно поведение в бъдеще. Такива задължения в тежест на предприятията не трябва обаче да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигане на следваните цели (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело *Cimenteries CBR и др./Комисия*, T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, *Recueil*, стр. II-491, точки 4704 и 4705 и цитираната съдебна практика). Освен това правомощието на Комисията да се произнася с разпореждания трябва да се упражнява в зависимост от характера на установеното нарушение (Решение на Съда от 6 март 1974 г. по дело *Istituto Chemioterapico Italiano и Commercial*

Solvents/Комисия, 6/73 и 7/73, Recueil, стр. 223, точка 45, Решение на Общия съд от 7 октомври 1999 г. по дело Irish Sugar/Комисия, T-228/97, Recueil, стр. II-2969, точка 298 и Решение на Общия съд от 12 декември 2000 г. по дело Aéroports de Paris/Комисия, T-128/98, Recueil, стр. II-3929, точка 82).

- 64 В конкретния случай в член 1 от обжалваното решение Комисията установява, че Zwicky — заедно с други предприятия — е нарушило член 81, параграф 1 ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, като е участвало, и то през много дълъг период, в споразумения и в съгласувани практики в сектора на конците за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни, в рамките на които то и останалите предприятия са се споразумели да определят бъдещите ценоразписи, максималния процент на отстъпките, намаленията на отстъпките и увеличаването на специалните цени за някои клиенти, като и да не подбиват наложените цени на доставки и да си разпределят клиентите. Zwicky не оспорва изложените в това отношение в обжалваното решение съображения.
- 65 При тези условия, като е разпоредила на засегнатите предприятия да се въздържат за в бъдеще от всякакви мерки на пазара на конците за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни, които могат да имат еквивалентна цел или резултат, Комисията не е превишила правомощията, поверени ѝ от член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003 (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Hoechst/Комисията, точка 61 по-горе, точка 199).
- 66 Фактът, че към датата на приемане на обжалваното решение Zwicky вече не осъществява дейност в сектора на конците за промишлени нужди, не може да постави под съмнение този извод. Всъщност разпореждане като това в настоящия случай е от превантивно естество и не зависи от положението на засегнатите предприятия към момента на приемане на обжалваното решение.
- 67 След като Zwicky не се е ангажирало да не повтаря антиконкурентното си поведение, Комисията е имала още по-голямо основание да включи това разпореждане в разпоредителната част на обжалваното решение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, T-141/94, Recueil, стр. II-347, точка 678).

- 68 Освен това посоченото в точка 57 по-горе Решение по дело GVL/Комисия, на което се позовава Zwicky, е ирелевантно в настоящия случай. Всъщност освен факта, че обстоятелствата по това дело са различни от тези по настоящия случай, в точки 60—67 по-горе бе показано, от една страна, че Zwicky не е засегнато от разпореждането за незабавно преустановяване на посочените в член 1 от обжалваното решение нарушения, и от друга страна, че Комисията е имала напълно легитимен интерес да разпреди на Zwicky да се въздържа за в бъдеще от всяко действие, съставляващо някое от установените нарушения, или от всяко поведение с подобна цел.
- 69 По изложените съображения настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

2. По правните основания, насочени към оспорване на глобата и на нейния размер

По посоченото от Zwicky правно основание, изведено от превишаването на тавана от 10 % от оборота

Доводи на страните

- 70 След като посочва, че през ноември 2000 г. е преустановило търговската си дейност, свързана с конциите за промишлени нужди, Zwicky най-напред упреква Комисията в това, че е изчислила максималния размер от 10 % от оборота въз основа на оборота, реализиран от Gütermann. Всъщност последното предприятие поело само част от дейността му и не било контролирано от него. Следователно единствено оборотът на Zwicky бил определящ. Тъй като Zwicky нямало оборот от 2001 г., не можело да му бъде наложена никаква глоба на основание член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Всъщност Регламент 1/2003

визирал общия оборот от последната стопанска година, предхождаща приемането на решението. Свързването на глобата с последния оборот позволявало да се отчете значението и влиянието на предприятието на пазара. Следователно определящо било актуалното положение на предприятията по отношение на техния оборот. Предприятие, което вече нямало оборот, не оказвало влияние върху пазара и следователно вече не можело да му бъдат налагани глоби.

- 71 По-нататък то отбелязва, че Решението на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия* (T-33/02, Recueil, стр. II-4973), на което се позовава Комисията, трябва да се тълкува в смисъл, че вземането предвид на оборот, различен от този за пълната стопанска година, предхождаща приемането на решението, е възможно, когато засегнатото предприятие е преустановило търговската си дейност или е отклонило оборота си, за да избегне налагането на голяма глоба. В настоящия случай това не било така. В това отношение Zwicky поддържа, че дейността му е била продадена една година преди проверките на Комисията в резултат на влошаване на неговата конкурентоспособност.
- 72 Освен това Zwicky подчертава, че в случая *Gütermann* е придобило търговската му дейност в рамките на изкупуване на активи (*asset deal*) и следователно приходите от така поетата дейност е трябвало да преминат към *Gütermann* и да увеличат неговия оборот, който трябва да бъде взет предвид за прилагането на член 23, параграф 2 от Регламент 1/2003. Освен това то изтъква, че продажбата на дейността му на *Gütermann* не представлява обикновено вътрешно реструктуриране на предприятието.
- 73 Накрая, фактът че жалбоподателите са изпратили само един документ в отговор на изложението на възраженията, се обяснявал с обстоятелството, че дейността, свързана с конците за промишлени нужди, е поета от *Gütermann* и че в резултат от тази операция председателят на управителния съвет на Zwicky е бил назначен за член на управителния съвет на *Gütermann*. Това обаче по никакъв начин не променяло факта, че Zwicky е независимо от *Gütermann* и че последното не е акционер в първото.

- 74 Комисията отбелязва, че това правно основание е неотнормирано, тъй като дори доводът на Zwicky да е правилен, тя би определила тавана на глобата, като вземе предвид оборота за предходната стопанска година, както вече е правила по други дела. Тя констатира обаче, че общият оборот на Zwicky за 1999 г. е бил 4,5 милиона евро и че глоба в размер на 0,174 милиона евро по никакъв начин не превишава тавана от 10 % от този оборот.
- 75 При условията на евентуалност Комисията изтъква най-напред, че макар през ноември 2000 г. Gütermann да е закупило засегнатата от картел на пазара на конци за промишлен нужди дейност на Zwicky, тя е отчела факта, че Zwicky е участвало в санкционираното нарушение в продължение на десет години и е приела, че продължилото под формата на „празна черупка“ съществуване на Zwicky след продажбата на търговската му дейност представлявало маневра, предприета със специфичната цел да бъдат избегнати санкциите, наложени за нарушението на правилата на конкуренцията. Освен това тя отбелязва, че Zwicky не оспорва съдебната практика, съгласно която по принцип физическото или юридическото лице, което управлява засегнатото предприятие към момента на нарушението, носи отговорност за това нарушение. Тя добавя, че след като председателят на управителния съвет на Zwicky е бил в съвета на директорите на Gütermann и по този начин е разполагал с точна информация за участието на двете предприятия в картела, лесно могат да бъдат разбрани причините, мотивирали решението Zwicky да продължи да съществува.
- 76 По-нататък Комисията твърди, че извършеното от Zwicky тълкуване на член 23, параграф 2, второ изречение от Регламент № 1/2003 е несъвместимо с принципа за полезно действие, тъй като то позволява на предприятията да заобиколят отговорността си посредством чисто вътрешно реструктуриране. Такъв бил подходът на Общия съд по дело Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, точка 71, по-горе.
- 77 Накрая, Комисията изтъква, че тесните връзки между Zwicky и Gütermann са видни от предоставянето на общ отговор на изложението на възраженията и от наличието на едни и същи адвокати, които ги защитават в производството пред Общия съд.

Съображения на Общия съд

- 78 Съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 наложените от Комисията на предприятията глоби не могат да надвишават 10 % от общия размер на оборота им за стопанската година, предхождаща приемането на решението. Целта на този таван от 10 % е да се избегне непропорционалност между глобите и значимостта на предприятието, и по-специално да се избегне налагането на глоби, за които може да се предвиди, че предприятията няма да могат да платят. Тъй като реално само общият оборот може да даде приблизително указание в това отношение, този процент следва да се разглежда като отнасящ се до общия оборот (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, 100/80—103/80, *Recueil*, стр. 1825, точка 119).
- 79 Следва да се подчертае също, че член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 имат за цел да предоставят на Комисията право да налага глоби, за да може същата да изпълнява възложените ѝ от общностното право надзорни функции (Решение по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, точка 78 по-горе, точка 105 и Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело *Archer Daniels Midland* и *Archer Daniels Midland Ingredients*/Комисия, T-224/00, *Recueil*, стр. II-2597, точка 105). Тези функции включват задачата за разследване и санкциониране на отделните нарушения, както и задължението за следване на обща политика, насочена към прилагане в областта на конкуренцията на установените в Договора принципи и към направляване поведението на предприятията в тази насока. От това следва, че Комисията трябва да следи за възпиращия характер на глобите (Решение по дело *Archer Daniels Midland* и *Archer Daniels Midland Ingredients*/Комисия, посочено по-горе, точки 105 и 106).
- 80 Овен това следва да се отбележи, че „предходната стопанска година“ по смисъла на член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и на член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 визира по принцип последната пълна стопанска година на всяко засегнато предприятие към датата на приемане на решението (Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals*/Комисия, C-76/06 P, *Сборник*, стр. I-4405, точка 32).

- 81 В случая, тъй като обжалваното решение е от 14 септември 2005 г., предходната стопанска година е тази от 1 юли 2004 г. до 30 юни 2005 г. През ноември 2000 г. обаче Zwicky прехвърля на Gütermann дейността си в областта на конците за промишлени нужди. Поради това Комисията счита, че към момента на приемане на обжалваното решение тя не е разполагала, що се отнася до Zwicky, с оборот, съответстващ на осъществявана от него икономическа дейност по време на предходната стопанска година. Освен това, като се позовава в съображение 383 от обжалваното решение на твърдяното наличие между Gütermann и Zwicky на отношения на дружество майка и дъщерно дружество вследствие на прехвърлянето на дейността, свързана с конците за промишлени нужди, от второто на първото, тя счита, че може да се позове на оборота на Gütermann за целите на прилагането на тавана от 10 %.
- 82 Следва да се разграничат два аспекта в изложените от Zwicky оплаквания: от една страна, изборът на Комисията да вземе предвид оборота на Gütermann, и от друга страна, невземането предвид на неговия оборот за приключилата на 30 юни 2005 г. стопанска година, макар той да е нулев.
- 83 Що се отнася до първия аспект на повдигнатите от Zwicky правни основания, трябва да се признае, че при определянето на тавана от 10 % от оборота, който не трябва да се превишава при изчисляването на наложената на Zwicky глоба, Комисията погрешно се е позовала на оборота на Gütermann.
- 84 Всъщност Gütermann поема дейността на Zwicky в областта на конците за промишлени нужди едва през ноември 2000 г. По време на съдебното заседание Zwicky обяснява, че това прехвърляне на дейност е извършено по два начина, а именно, от една страна, чрез сключването в Швейцария на договор за прехвърляне на активи, например складове и машини, и от друга страна, чрез продажбата на акции в Германия.
- 85 По време на съдебното заседание обаче Комисията признава, че Gütermann по никакъв начин не е погълнало Zwicky и че следователно първото не е станало собственик на второто. Така прехвърлянето на дейността, свързана с конците за промишлени нужди, не е оказало никакво влияние върху юридическата и икономическа независимост на Zwicky.

- 86 Доводите, че председателят на управителния съвет на Zwicky е станал член на съвета на директорите на Gütermann, че тези две предприятия се допитват до един и същ адвокат и че са представили общ отговор на изложението на възраженията, в настоящия случай не биха могли да оправдаят сами по себе си позицията на Комисията относно наличието на връзка между двете предприятия като дружество майка и дъщерно дружество.
- 87 Освен това Комисията изобщо не е показала по какъв начин предоставената от Zwicky информация в резултат на отправеното от нея искане за информация за прехвърлянето на неговата дейност и връзките му с Gütermann, я е въвела в грешка.
- 88 От това следва, че като се е позовала на оборота на Gütermann, Комисията е допуснала грешка в преценката, чиито последици ще бъдат разгледани в точки 104 и следващите по-долу.
- 89 Що се отнася до втория аспект на изтъкнатите от Zwicky оплаквания, а именно невземането предвид на неговия нулев оборот, произтичащ от твърдяната му икономическа дейност за предхождащата приемането на обжалваното решение година, следва да се разгледа начинът, по който Комисията трябва да определи понятието „предходна стопанска година“ в случаите, когато между края на периода, през който е извършено нарушението, и датата на приемане на решението на Комисията за налагане на глобата, са настъпили съществени изменения в икономическото положение на засегнатото предприятие.
- 90 Във връзка с посоченото понятие за „предходна стопанска година“ следва да се отбележи, че както е видно от добре установената съдебна практика, при тълкуването на разпоредба на общностното право трябва да се вземе предвид не само съдържанието ѝ, но и нейният контекст и целите на правната уредба, в която тя се съдържа (Решение на Съда от 7 юни 2005 г. по дело VEMW и др., C-17/03, Recueil, стр. I-4983, точка 41, Решение на Съда от 1 март 2007 г. по дело Jan De Nul, C-391/05, Сборник, стр. I-1793, точка 20 и Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, точка 80 по-горе, точка 21).

- 91 В това отношение, като бе припомнено в точка 79 по-горе, член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 имат за цел да предоставят на Комисията право да налага глоби, за да може същата да изпълнява възложените ѝ от общностното право надзорни функции. Тези функции включват по-конкретно както задачата да санкционира неправомерни прояви, така и да предотвратява повторното им извършване (вж. Решение от 15 юли 1970 г. по дело ACF Chemiefarma/Комисия, 41/69, Recueil, стр. 661, точка 173).
- 92 Необходимо е да се добави, че съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 Комисията е длъжна да вземе предвид тежестта и продължителността на съответното нарушение.
- 93 Във връзка с тези елементи целта на свързания с оборота таван, предвиден в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент 1/2003, е да се избегне непропорционалност между налаганите от Комисията глоби и значимостта на съответното предприятие (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 78 по-горе, точка 119).
- 94 От изложените по-горе съображения следва, че за определянето на понятието „предходна стопанска година“ Комисията трябва да прецени във всеки конкретен случай и предвид контекста и целите на установения в Регламент № 17 и Регламент № 1/2003 санкционен режим необходимото въздействие върху съответното предприятие, по-специално като вземе предвид оборот, който отразява действителното икономическо положение на това предприятие в периода, през който е извършено нарушението (вж. Решение от 7 юни 2007 г. по дело Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, точка 80 по-горе, точка 25).
- 95 Както от целите на системата, в която се вписват член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, така и от

цитираната в точка 80 по-горе съдебна практика, обаче следва, че прилагането на тавана на глобата предполага, от една страна, че Комисията разполага с оборота за последната стопанска година преди приемането на решението ѝ, и от друга страна, че тези данни се отнасят до пълна година на нормална стопанска дейност за период от дванадесет месеца (Решение от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, точка 71 по-горе, точка 38).

⁹⁶ По този начин, ако стопанската година е приключила преди приемането на решението, но годишните финансови отчети на съответното предприятие все още не са готови или все още не са предоставени на Комисията, тя има право или дори е длъжна да използва оборота, реализиран през предходна стопанска година, за да приложи член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003. Освен това, ако поради преструктурирането или изменението на счетоводни практики дадено предприятие е представило за предходната стопанска година финансови отчети за период, по-малък от дванадесет месеца, Комисията има право да използва оборота, реализиран през предходна пълна стопанска година, за да приложи тези разпоредби (вж. Решение от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, точка 71 по-горе, точка 39). Същото важи и когато дадено предприятие не е осъществявало икономическа дейност през предходната стопанска година и следователно Комисията не разполага с оборот, съответстващ на осъществяваната от него през посочената стопанска година икономическа дейност. Всъщност обратно на това, което изисква съдебната практика, оборотът за този период не дава никаква индикация относно значимостта на посоченото предприятие и следователно не може да послужи като основа за определянето на тавана, предвиден в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 (вж. Решение от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, точка 71 по-горе, точка 42).

⁹⁷ Следва да се припомни също, че от Решение от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, точка 71 по-горе, (точка 49), приложимо по аналогия в настоящия случай, е видно, че дори при нормално осъществявана

икономическа дейност е възможно по различни причини като неблагоприятна икономическа ситуация, криза в разглеждания сектор, бедствие или стачка оборотът на дадено предприятие да спадне в голяма, дори значителна степен в сравнение с предходните години. Щом обаче дадено предприятие в действителност е реализирало оборот в продължение на пълна стопанска година, в течение на която е осъществявало макар и ограничена икономическа дейност, Комисията трябва да вземе предвид този оборот, за да определи тавана, предвиден в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Следователно поне в случаите, когато по нищо не личи, че дадено предприятие е преустановило икономическата си дейност или е отклонило оборота си, за да избегне налагането на голяма глоба, следва да се счита, че Комисията е длъжна да определи максималния размер на глобата въз основа на най-скорошния оборот, отразяващ пълна година на икономическа дейност (Решение от 29 ноември 2005 г. по дело Britannia Alloys & Chemicals/Комисия, точка 71 по-горе, точка 49).

- 98 Според Zwicky Комисията по никакъв начин не е доказала, че то е отклонило оборота си и така погрешно е приложила изключението от принципа да се вземе предвид оборотът от последната стопанска година. Както то уточнява по време на съдебното заседание обаче, Комисията не упреква Zwicky в злоупотреба с цел избягване налагането на голяма глоба, а се ограничава до констатацията, че фактически то е преустановило дейността си и по този начин съществува като „празна черупка“.
- 99 В писмените си изявления Zwicky посочва, че след 2001 г. се ограничава единствено до управлението на недвижими имоти и подчертава, че оттогава вече не прави оборот. Поради това следва да се установи, че то не е реализирало оборот за пълната стопанска година, предхождаща обжалваното решение, а именно обхващаща периода от 1 юли 2004 г. до 30 юни 2005 г. Запитано в хода на съдебното заседание за точното естество на неговата дейност, Zwicky потвърждава, че осъществява дейност по управление на недвижимите имоти, на които е останало собственик. То уточнява, че недвижимите имоти, които управлява, включват недвижими имоти, които преди са били използвани за осъществяване на дейността му, свързана конците за промишлени нужди, и които понастоящем, след прехвърлянето на посочената дейност на Gütermann, са празни, както и жилища, отдавани под наем на бивши работници. То изтъква, че тези жилища могат да бъдат използвани за отдаване под наем и че ще бъдат направени инвестиции в тази насока. Zwicky изтъква също, че съвместно с местните органи е разработен план за развитие. Накрая то приема, че след преустановяването на дейността му на пазара на конците за промишлени нужди то няма вече никакви заети лица.

- 100 Макар да е безспорно, че Zwicky продължава да съществува юридически след прехвърлянето на дейността му на Gütermann, трябва да се отбележи, че сериозни индикации като нулевия оборот в продължение на няколко години, липсата на заети лица или на конкретни доказателства за експлоатацията на неговите недвижими имоти или на инвестиционни проекти за експлоатацията на последните, позволяват да се предположи, че между 1 юли 2004 г. и 30 юни 2005 г. Zwicky не е продължило да осъществява нормална икономическа дейност по смисъла на посочената по-горе съдебна практика.
- 101 Предоставените от Zwicky в писменото му изявления и в хода на съдебното заседание отговори остават неясни и следователно не позволяват на Общия съд да установи наличието на „нормална икономическа дейност“. Освен това Zwicky потвърждава съдържанието на извлечение от прочетен от Комисията по време на съдебното заседание документ, съдържащ икономическо обобщение на неговото положение, от който личат нулев оборот, нулеви печалби и липсата на заети лица, и не оспорва, че това е било така по-специално до 30 юни 2005 г. в периода след прехвърлянето на Gütermann на дейността му, свързана с конците за промишлени нужди.
- 102 В това отношение и обратно на твърденията на Zwicky в хода на съдебното заседание, само фактът, че управителният съвет и управителят се занимават с плана за развитие на дружеството, чието реално съществуване впрочем не е доказано, не е достатъчен, за да докаже наличието на нормалната икономическа дейност на това дружество така, както я разбира Общият съд в Решението си от 29 ноември 2005 г. по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, точка 71 по-горе.
- 103 От това следва, че Комисията е била длъжна да вземе предвид общия оборот на Zwicky, предхождащ оборота от приключилата на 30 юни 2005 г. стопанска година.
- 104 Що се отнася до последиците от допуснатата от Комисията грешка в преценката, състояща се в позоваването на общия оборот на Gütermann, трябва да се определи дали тя дава основание общият съд да намали размера или дори да отмени глобата в полза на Zwicky.

- 105 В това отношение следва да се подчертае, че що се отнася до жалбите срещу решения на Комисията за налагането на глоби на предприятия за нарушения на правилата на конкуренцията, Общият съд е компетентен на двойно основание. От една страна, по силата на член 230 ЕО той е натоварен с контрола за тяхната законосъобразност (Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело SCA Holding/Комисия, С-297/98 P, *Rescueil*, стр. I-10101, точки 53 и 54).
- 106 От друга страна, в рамките на признатата му от член 229 ЕО, от член 17 от Регламент № 17 и от член 31 от Регламент № 1/2003 пълна правораздавателна юрисдикция Общият съд е компетентен да преценява подходящия характер на размера на глобите. Тази преценка може да обоснове предоставянето и вземането предвид на допълнителни сведения, чието споменаване само по себе си не се изисква в решението по силата на предвиденото в член 253 ЕО задължение за мотивиране (Решение по дело SCA Holding/Комисия, точка 105 по-горе, точка 55).
- 107 В настоящия случай Общият съд счита, че упражнявайки своята пълна правораздавателна юрисдикция, следва да се позове не на оборота на *Gütermann*, а на този на *Zwicky*.
- 108 По изложените по-горе причини и в светлината на съдебната практика по дело *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия* (точки 71 и 80 по-горе) последният оборот на *Zwicky*, резултат от неговата действителна икономическа дейност, на който Комисията е следвало да се позове, е оборотът, който произтича от стопанската година от 1 юли 1999 г. до 30 юни 2000 г. От съображение 76 от обжалваното решение е видно, че посоченият оборот възлиза на 4,5 милиона евро. Размерът на наложената от Комисията на *Zwicky* глоба възлиза на 205 000 евро и следователно по никакъв начин не превишава 10 % от този оборот.
- 109 Освен това следва да се отбележи, че по време на съдебното заседание *Zwicky* изтъква, че субсидиарното разрешение, състоящо се в позоваването на неговия оборот за приключилата на 30 юни 2000 г. стопанска година, било недопустимо, тъй като това би означавало неговият оборот да бъде взет предвид два пъти.

Всъщност, тъй като дейността на Zwicky, свързана с конците за промишлени нужди, е поета от Gütermann, генерираният от тази дейност оборот вече бил взет предвид от Комисията в общия оборот на Gütermann. Комисията поддържа, че този довод е нов и следователно трябва да бъде отхвърлен.

- 110 Този довод на Zwicky трябва да бъде отхвърлен като неоснователен.
- 111 Всъщност доводът на Zwicky се изразява в твърдението, че субсидиарното разрешение би означавало да се отчете за Zwicky оборот, който вече е бил отчетен за Gütermann. Общият съд обаче счита, че единственият въпрос, който се поставя в настоящия случай, е въпросът кой оборот трябва да бъде взет предвид като релевантен за изчисляването на десетпроцентовия таван на наложената на Zwicky глоба. Както бе доказано по-горе, единственият допустим за тази цел оборот е този от 4,5 милиона евро, реализиран от Zwicky през стопанската година от 1 юли 1999 г. до 30 юни 2000 г.
- 112 Ако се допусне необходимостта да се приеме, че това разрешение означава да се отчете два пъти оборотът на Zwicky на този етап от определянето на глобата на Gütermann и на Zwicky, би трябвало да се счита, че е налице незаконосъобразност в ущърб на Gütermann. Така доводите на Zwicky всъщност биха означавали да се прикани Общият съд да провери законосъобразността на размера на определената на Gütermann глоба. Zwicky обаче няма процесуална легитимация в това отношение. Всъщност ако адресат на решение реши да подаде жалба за отмяна, общностният съд се сезира само с тези елементи от решението, който засягат този адресат. Необжалваните елементи от решението, които засягат други адресати, обаче не са част от предмета на спора, който общностният съд е призван да реши (Решение на Съда от 14 септември 1999 г. по дело Комисия/ AssiDomän Kraft Products и др., C-310/97 P, Recueil, стр. I-5363, точка 53).
- 113 В светлината на тези съображения посоченото от Zwicky правно основание, изведено от нарушението на член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и на член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, трябва да бъде отхвърлено.

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, основаващо се на погрешната преценка на тежестта на нарушението с оглед на неговия резултат

Доводи на страните

- 114 Първо, жалбоподателите поддържат, че съгласно Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“) и съгласно установената практика при вземане на решения преценката относно тежестта на нарушението зависи изрично от действителното отражение на нарушението върху пазара. Принципът на пропорционалност задължавал Комисията да вземе предвид това отражение при преценката на тежестта на нарушението. Жалбоподателите уточняват, че с това правно основание те не се опитват да оспорят самото нарушение, а имат за цел да оспорят причисляването му към категорията на много [тежките] нарушения.
- 115 Второ, жалбоподателите разглеждат въпроса за действителното отражение на нарушението върху пазара и достигат до извода, че такова не е налице. Следователно те считат, че Комисията не е могла да се позове на това отражение, за да квалифицира нарушението като много тежко. Макар да признават, че увеличенията на цените, предвидени в приетите по време на срещите ценоразписи, през повечето време са били прилагани от различни предприятия, те все пак считат, че тези увеличения на цените не са довели до увеличаване на реалните нетни цени. Изтъкнатите от Комисията в точка 4.1.4 от обжалваното решение съображения не позволявали да се направи изводът, че е налице такова отражение. Фактът, че предприятията са се срещали в продължение на единадесет години, сам по себе си не бил достатъчен да се достигне до извода, че увеличенията на цените са оказали отражение върху нетните цени. Жалбоподателите считат, че всъщност са предоставили доказателства, че целта на срещите е била пред всичко законен обмен на информация. Самата Комисия признавала, че не разполага с доказателство, за да установи наличието на действително отражение.
- 116 Поради особеностите при определянето на цените в сектора на конците за промишлени нужди — на клиентите почти никога не се фактурирали посочените в ценоразписите цени — жалбоподателите твърдят, че прилагането на споразумението по никакъв начин не позволява в настоящия случай да се стигне до

извода, че е налице действително отражение върху пазара. Напротив, реалните средни цени на пазара не нараснали, а дори спаднали.

- 117 Трето, тъй като жалбоподателите се позовават на обстоятелството, че нарушението не е имало действително отражение върху техните реални средни цени, те изтъкват, че нарушението не трябвало да се квалифицира като много тежко и отбелязват, че Комисията е трябвало да отчете това обстоятелство в тяхна полза.
- 118 С оглед на значителното несъответствие между размера на засегнатите предприятия и ниския оборот, реализиран от тях на съответния пазар, жалбоподателите поддържат, че в съответствие с точка 1А от Насоките Комисията е трябвало да вземе предвид като оневиняващо обстоятелство факта, че нарушението не е оказало действително отражение върху техните нетни цени.
- 119 Те упрекват Комисията, че се е задоволила да сравни относителното влияние на предприятията върху пазара, основавайки се на техния оборот, и по този начин е взела предвид само абстрактния икономически капацитет на различните предприятия да влияят върху конкуренцията, а не действителното отражение на поведението на различните предприятия върху нетните цени.
- 120 Четвърто, Комисията погрешно приела в тежест на Zwicky, че то е участвало в нарушенията на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, при положение че то никога не е осъществявало дейност на пазара на конци за промишлени нужди в тези страни.
- 121 Комисията иска това правно основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

- 122 Най-напред следва да се припомни, че що се отнася до преценката на тежестта на самото нарушение, в точка 1А, първа и втора алинея от Насоките се посочва следното:

„При оценяване на тежестта на нарушението трябва да бъде взет предвид неговият характер, неговото действително отражение върху пазара, където това може да бъде определено, а също [да се чете: „също“] така да бъде взет предвид и размерът на съответния географски пазар.

Така, нарушенията ще следва да бъдат класифицирани в една от следните три категории: незначителни нарушения, [тежки] нарушения и много [тежки] нарушения“.

- 123 В обжалваното решение Комисията отбелязва следните три обстоятелства:

- разглежданото нарушение се изразява главно в обмен на чувствителна информация за ценоразписи и/или цени за отделни клиенти, в съгласуване на повишения на цените и/или на целеви цени и в избягване на подбиването на наложените цени на доставки, като такива практики съставляват по своето естество най-тежкия вид нарушение на разпоредбите на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП (съображение 345 от обжалваното решение),
- съгласителските споразумения са приложени и са оказали отражение върху пазара на ЕИП за съответния продукт, въпреки че това отражение не може да бъде точно определено (съображение 351 от обжалваното решение),

— картелът обхваща няколко страни по Споразумението за ЕИП, а именно Бенелюкс и скандинавските страни (съображение 352 от обжалваното решение).

124 Изводът на Комисията е формулиран както следва:

„Предвид всички тези фактори Комисията счита, че предприятията, посочени в [обжалваното решение], са извършили много тежко нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП.“

125 Жалбоподателите оспорват много тежкия характер на нарушението, от една страна, като изтъкват, че Комисията е достигнала до извода за наличието на действително отражение върху пазара, без обаче да може да го докаже, и от друга страна, като поддържат, че не е налице никакво отражение върху нетните цени или поне никакво действително отражение върху реалните средни цени.

126 Първо, необходимо е да се напомни, че за да прецени действителното отражение на дадено нарушение върху пазара, Комисията следва да се позове на конкуренцията, която би съществувала нормално при липса на нарушение (Решение на Общия съд от 8 октомври 2008 г. по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, Т-69/04, Сборник, стр. II-2567, точка 165, вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Maug-Melnhof/Комисия, Т-347/94, Recueil, стр. II-1751, точка 235 и Решение по дело Thyssen Stahl/Комисия, точка 67 по-горе, точка 645).

127 В настоящия случай е важно да се отбележи, че жалбоподателите по никакъв начин не оспорват прилагането на картела. Напротив, от точка 40 от жалбата на Gütermann и от точка 46 от жалбата на Zwicky е видно, че те „изрично признават както в отговора на известието за нарушения, така и при представянето

на фактите, съдържащи се в [посочените жалби];“ че „увеличенията на цените, съдържащи се в приетите по време на срещите ценоразписи, през повечето време са били прилагани от различни предприятия“.

128 Когато става въпрос по-специално за ценови картел, Комисията може законосъобразно да достигне до извода, че нарушението е имало последици, въз основа на това, че членовете на картела са взели мерки за прилагане на уговорените цени, например като са увеличавали каталожните цени, които служат като основа за изчисляване на реалните цени, като са се отказали от отстъпки, като са увеличавали специалните цени и като посредством жалби са оказвали натиск върху предприятието, което нарушава споразумението да не се подбиват наложените цени на доставки. Всъщност, за да се направи извод, че е налице отражение върху пазара, е достатъчно уговорените цени да са послужили като основа за определянето на цените на отделните сделки, с което е била ограничена свободата на клиентите за водене на преговори (Решение по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, точка 126 по-горе, точка 166, вж. в този смисъл Решение по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, точка 61 по-горе, точки 743—745).

129 За сметка на това, когато прилагането на картела е установено, не може да се изисква от Комисията да доказва систематично, че споразуменията действително са позволили на засегнатите предприятия да достигнат равнище на цената при сделка, по-високо от това, което би преобладавало при липсата на картел (Решение по дело Hoechst/Комисия, точка 61 по-горе, точка 348, вж. в този смисъл Решение по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, точка 61 по-горе, точки 743—745). Би било непропорционално да се изисква едно такова доказване, което би погълнало значителни ресурси, имайки предвид, че би наложило прибягване до хипотетични изчисления, основани на икономически модели, чиято точност трудно може да се провери от съда и чийто безпогрешен характер изобщо не е доказан (Решение по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, точка 126 по-горе, точка 167).

130 Всъщност, за да се прецени тежестта на нарушението, решаващо е да се знае, че членовете на картела са направили всичко, което зависи от тях, за да осъществят конкретно намеренията си. Това, което се е случило впоследствие по отношение на реално постигнатите нива на цените, може да е повлияно и от

други фактори, които са извън контрола на членовете на картела. Членовете на картела не могат да си приписват външни фактори, които са осуетили техните усилия, и да ги превръщат в обстоятелства, обосноваващи намаляване на глобата (Решение по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, точка 126 по-горе, точка 168).

- 131 Освен това в точка 4.1.4 от обжалваното решение Комисията изброява поредица от конкретни и достоверни улики, които целят да докажат, че картелът е имал действително отражение върху пазара. В това отношение следва най-напред да се потвърдят изложените в точка 164 от обжалваното решение съображения на Комисията, според които увеличенията на каталожните цени, които впрочем са потвърдени от самото Gütermann, се изразяват в повишаване на нетните цени за някои малки клиенти, чиито възможности при преговори по-принцип са по-малки. На следващо място, следва да се потвърди направената в точка 165 от обжалваното решение констатация, че увеличенията на каталожните цени са могли да окажат въздействие и върху нивото на реалните цени, приложими към големите клиенти, доколкото посочените каталожни цени са послужили като отправна точка на преговорите с тези клиенти. Накрая, съображенията на Комисията относно факта, че някои предприятия са пристъпили към ефективно увеличение на специалните цени и са се отказали от отстъпките, косвено потвърждават, че нарушението е имало действително отражение върху съответния пазар.
- 132 От тези съображения и от констатацията, че картелът е продължил да съществува повече от единадесет години следва, че Комисията е могла законосъобразно да заключи, че е налице действително отражение върху пазар.
- 133 Второ, доводите, изведени, от една страна, от липсата на действително отражение на картела върху реалните средни цени на жалбоподателите, и от друга страна, от факта, че Zwicky никога не е осъществявало дейност на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, се отнасят до собственото поведение на тези две предприятия и следователно не могат да бъдат взети предвид. Всъщност реалното поведение, което дадено предприятие твърди, че е възприело, е без значение с оглед оценяването на отражението на даден картел върху пазара. Трябва да бъдат взети предвид само последиците, резултат от нарушението в неговата цялост (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 45 по-горе, точка 152 и Решение на Общия съд от 17 декември 1991 г. по дело Hercules Chemicals/Комисия, T-7/89, Rescueil, стр. II-1711, точка 342).

- 134 В този смисъл вземането предвид от Комисията на неправомерното поведение на Gütermann и на Zwicky по отношение на конкуренцията има значение за оценката на индивидуалното положение на тези предприятия, но няма никакво значение за причисляването на нарушенията към категорията на „много тежките“ нарушения.
- 135 Освен това фактът, че Zwicky никога не е осъществявало дейност на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, е ирелевантен. Както бе припомнено в точка 51 по-горе, Zwicky по никакъв начин не оспорва единния и продължаван характер на нарушението на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни.
- 136 Що се отнася до посочената от Комисията в съображение 166 от обжалваното решение и изведена от голямата продължителност на нарушението улика относно отражението на картела, следва да се отбележи, че тъй като твърдените неправомерни практики са продължили поне единадесет години, е било малко вероятно по онова време производителите да са считали, че те са били лишени напълно от ефективност и полезност (вж. в този смисъл Решение на Общия съд по дело *Limburgse Vinyl Maatschappij* и др./Комисия, точка 61 по-горе, точка 748 и Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело *Neubach/Комисия*, T-64/02, *Rescueil*, стр. II-5137, точка 130).
- 137 На последно място, следва да се отбележи, че трите аспекта на оценката на тежестта на нарушението нямат еднаква тежест в рамките на общото разглеждане. Характерът на нарушението е от първостепенно значение, по-конкретно за определянето на нарушенията като „много тежки“. В това отношение от описанието на много тежките нарушения в Насоките следва, че споразумения или съгласувани практики, насочени по-конкретно, както в настоящия случай, към определянето на цени, могат да доведат до квалификацията „много тежки“ само въз основа на същността им, без за качествяването на подобно поведение да са необходими особено отражение или географски обхват. Този извод се потвърждава от факта, че макар описанието на тежките нарушения изрично да споменава отражението върху пазара и наличието на резултати в обширни зони от общия пазар, описанието на много тежките нарушения обаче не споменава никакво изискване за действително отражение върху пазара, нито за настъпване на резултати в определена географска зона (Решение на Общия съд от 27 юли 2005 г. по дело *Brasserie nationale* и др./Комисия, T-49/02—T-51/02, *Rescueil*, стр. II-3033, точка 178, Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело *Groupe Danone/Комисия*, T-38/02, *Rescueil*, стр. II-4407, точка 150, Решение

на Общия съд по дело Hoeschst/Комисия, точка 61 по-горе, точка 345 и Решение на Общия съд по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, точка 126 по-горе, точка 171).

- 138 В настоящия случай от фактите, описани в част I от обжалваното решение, както и от съображения 345 и 346 от същото е видно, че нарушението поради самото си естество е много тежко. От това следва, че само въз основа на естеството на нарушението е подходящо то да бъде квалифицирано като „много тежко“.
- 139 Поради всички изложени по-горе съображения правното основание, изведено от погрешната квалификация на нарушението с оглед на неговия резултат, трябва да бъде отхвърлено.

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от погрешната преценка на продължителността на нарушението

Доводи на страните

- 140 В подкрепа на това правно основание се изтъкват няколко оплаквания.
- 141 Първо, жалбоподателите упрекат Комисията, че автоматично е приложила увеличаването на началния размер с 10 % за всяка година от нарушението, докато този процент представлява само предвидена от Насоките за нарушения през дълъг период максимална граница, а не правило. Всъщност Насоките не предвиждали, че Комисията трябва автоматично да увеличи началния с допълнителен размер, представляващ определен за всяка година от нарушението процент, а предоставяли на Комисията дискреционно правомощие. В настоящия случай Комисията не използвала това правомощие нито по отношение

на увеличаването по принцип на началния размер на глобата в зависимост от продължителността на нарушението, нито по отношение на размера на това увеличение.

- 142 Второ, увеличението с 5 % на наложените на жалбоподателите глоби съответно за деветмесечното нарушение, извършено от Gütermann през 2001 г., и за десетмесечното нарушение, извършено от Zwicky през 2000 г., противоречало на яския текст на точка 1 Б от Насоките, който предвиждал увеличение единствено за пълна година. Освен това концепцията на Комисията в това отношение не била потвърдена от съдебната практика.
- 143 Трето, еднократните увеличения в размер на 115 % за Gütermann и в размер на 105 % за Zwicky на началния размер на наложените на тези две предприятия глоби били незаконосъобразни, тъй като били изчислени по еднакъв начин за всички засегнати от нарушението държави при незачитане на реалната продължителност на нарушенията. Всъщност Комисията наистина приела, че Бенелюкс и скандинавските страни, макар да са отделни пазари, трябва да се разглеждат общо, тъй като били предмет на обсъждания, провеждани в едни и същи дни и между едни и същи предприятия. Zwicky обаче изтъква, че то никога не е присъствало на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни и че поради това не е участвало в свързаните с тези страни нарушения. Освен това жалбоподателите припомнят, че Споразумението за ЕИП влиза в сила едва на 1 януари 1994 г. и че доколкото споразуменията се отнасяли и до Финландия, Норвегия и Швеция, те не нарушавали нито член 81 ЕО, нито член 53 от Споразумението за ЕИП преди тази дата. Така те достигат до извода, че Комисията е трябвало да отчете това при преценката на продължителността на нарушението.
- 144 В този смисъл жалбоподателите поддържат, че Комисията е пропуснала да направи разграничение между, от една страна, правопораждащия факт на нарушенията на правото на конкуренция, съответно от януари 1990 г. до септември 2001 г., що се отнася до Gütermann, и от януари 1990 г. до ноември 2000 г. относно Zwicky като единно или продължавано нарушение, и от друга страна,

правната оценка на този факт като нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП.

¹⁴⁵ Според Gütermann при това положение Комисията е трябвало конкретно да извърши диференцирано изчисление на началния размер на глобата, като вземе предвид, от една страна, дела от реализирания на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и Дания оборот, и от друга страна, дела от оборота, реализиран на пазара на конци за промишлени нужди във Финландия, Норвегия и Швеция. Така Комисията щяла да получи две части на началния размер, към които впоследствие било уместно да приложи различни проценти в зависимост от продължителността на нарушението в едната или в другата от тези групи страни, а именно 115 % към частта от началния размер по отношение на свързаното с Бенелюкс и Дания нарушение и 75 % към частта от началния размер по отношение на нарушението, свързано с Финландия, Норвегия и Швеция.

¹⁴⁶ Комисията отхвърля тези доводи.

Съображения на Общия съд

¹⁴⁷ Съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 3 от Регламент 1/2003 продължителността на нарушението е един от факторите, които трябва да бъдат взети предвид при определяне на размера на глобата, която трябва да бъде наложена на виновните за нарушението на правилата на конкуренцията предприятия.

¹⁴⁸ По отношение на фактора, отнасящ се до продължителността на нарушението, Насоките провеждат разграничение между нарушенията с малка продължителност (по принцип по-малка от една година), при които началният размер, определен с оглед на тежестта, не би следвало да се увеличава, нарушенията със средна продължителност (по принцип от една до пет години), при които този размер може да бъде увеличен с 50 %, и нарушенията за дълъг период (по

принцип над пет години), при които този размер може да бъде увеличен с 10 % годишно (точка 1 Б, първа алинея).

- 149 От съображения 359 и 360 от обжалваното решение, чието съдържание не е оспорено от жалбоподателите, е видно, че те са участвали в картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни съответно от януари 1990 г. до септември 2001 г., що се отнася до Gütermann, т.е. периодът, който обхваща нарушението, е 11 години и 9 месеца, и от януари 1990 г. до ноември 2000 г., що се отнася до Zwicky, т.е. периодът, който обхваща нарушението, е 10 години и 10 месеца. И единият, и другият период съответстват на нарушение за дълъг период. Следователно началният размер на техните глоби е бил увеличен съответно със 115 % и 105 % на основание продължителността на нарушението.
- 150 Първо, що се отнася до отправения от жалбоподателите упрек към Комисията, че тя е приложила автоматично максималния процент от 10 % за всяка година нарушение, следва да се припомни, че макар точка 1 Б, първа алинея, трето тире от Насоките да не предвижда автоматично увеличение от 10 % за нарушенията за дълъг период, тя предоставя на Комисията свобода на преценка в това отношение (Решение на Общия съд по дело Hoechst/Комисия, точка 61 по-горе, точка 396 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело ВРВ/Комисия, T-53/03, Сборник, стр. II-1333, точка 362).
- 151 В настоящия случай от точка 149 по-горе следва, че при увеличаването на размера на глобите, определен с оглед на тежестта на нарушението в зависимост от неговата продължителност, Комисията е спазила наложените ѝ от Насоките правила. Като се имат предвид обстоятелствата по настоящия случай, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е увеличила глобата с 10 % за всяка година от нарушението.
- 152 Второ, оплакването, изведено от необоснованото увеличение с 5 % на началния размер на глобата за всеки период, по-дълъг от шест месеца, трябва да бъде отхвърлено. Всъщност нищо в Насоките не забранява при изчисляването на размера на глобата да се взема предвид реалната продължителност на

нарушението. Такъв подход е напълно логичен и разумен и във всички случаи се вписва в рамките на правото на преценка на Комисията (Решение по дело ВРВ/Комисия, точка 150 по-горе, точка 361).

- 153 Трето, жалбоподателите погрешно изтъкват, че изчисляването на продължителността на нарушението е извършено по еднообразен начин за всички засегнати от нарушението държави, без да се отчита отсъствието на Zwicky от пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни и като се пренебрегва реалната продължителност на нарушенията на пазара на Бенелюкс и на този на скандинавските страни.
- 154 Важно е предварително да се припомни, че според Комисията жалбоподателите са участвали в комплексно, единно и продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП и че това нарушение е засегнало няколко страни от територията на ЕИП. Следва да се подчертае също, че по време на съдебното заседание жалбоподателите потвърждават, че в настоящия случай не оспорват наличието на единно нарушение.
- 155 На първо място, що се отнася до довода на Zwicky, изведен от отсъствието му от пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, това предприятие така и не доказва по какъв начин отсъствието може да окаже влияние върху направеното от Комисията изчисление на продължителността на нарушението. Всъщност изчисляването на допълнителния размер на глобата, който съответства на продължителността на нарушението, е извършено въз основа на началния размер на глобата, който от своя страна е определен в зависимост от оборота на Zwicky на съответния пазар за 1999 г. Липсата на дейност на това предприятие на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни обаче вече е отразено посредством този оборот, тъй като по дефиниция той не включва никакъв приход от несъществуваща дейност на пазара на скандинавските страни.
- 156 Освен това, както бе припомнено в точка 50 по-горе, фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел или че е имало второстепенна роля в областта, в която е участвало, не е релевантен за установяване на съществуването на нарушение. Когато е установено,

че въпросното предприятие е знаело за неправомерното поведение на другите участници или е можело разумно да го предвиди и е било готово да поеме риска за него, за целия период на участието си в нарушението то се счита за отговорно и за следваното от другите предприятия поведение в рамките на същото нарушение (Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Resueil, стр. I-123, точка 328). В настоящия случай далеч не без да знае за поведението на останалите участници на пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни, Zwicky действително е участвало в срещите, посветени на този пазар. Следователно Комисията правилно вменява на Zwicky участието в единно и продължавано нарушение, включително за частта от нарушението, извършена на пазара на скандинавските страни, и мълчаливо приема, че продължителността на нарушението не трябва да се разделя в зависимост от интензитета на неговото участие на съответните пазари.

- 157 Всъщност, ако ролята на съответното предприятие в картела е била взета правилно предвид при определянето на началния размер на глобата, фактът, че предприятието не е участвало във всички конститутивни елементи на картела, не може да бъде отчетен отново при определянето на продължителността на нарушението (Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело Saint-Gobain Gyproc Belgium/Комисия, T-50/03, непубликувано в Сборника, точка 108).
- 158 На второ място, трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че продължителността на нарушението е трябвало да се изчисли, като се вземат предвид промените в интензитета му, и следователно да се диференцира според групите страни — тази на Бенелюкс и Дания, от една страна, и тази на Финландия, Норвегия и Швеция, от друга.
- 159 Всъщност от съдебната практика е видно, че увеличението се извършва с прилагане на определен процент към началния размер, определен в зависимост от тежестта на цялото нарушение, като по този начин вече са отразени различните му степени на интензитет. При това положение не би било логично за увеличаването на този размер с оглед продължителността на нарушението да се взема предвид варирането в интензитета на нарушението през разглеждания период (Решение по дело ВРВ/Комисия, точка 150 по-горе, точка 364).

- 160 В това отношение дори да се предположи, че за някои видове картели е присъщо да се създават, за да имат дълготрайно действие, съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 е необходимо винаги да се прави разграничение между продължителността на действителното им функциониране и произтичащата от характера им тежест (Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-71/03, T-74/03, T-87/03 и T-91/03, непубликувано в Recueil, точка 275). При това положение увеличението с оглед на продължителността на нарушението не отчита повторно тежестта на нарушението (Решение по дело Hoechst/Комисия, точка 61 по-горе, точка 397).
- 161 В настоящия случай нарушението се проявява най-напред на пазара на конци за промишлени нужди в Дания и в Бенелюкс. От влизането в сила на Споразумението за ЕИП нарушението увеличава интензитета си, тъй като обхваща и пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни. След като бе доказано, че извършените на тези различни географски пазари неправомерни прояви са част от единно и продължавано нарушение, при изчисляването на размера на глобата следва да се отчете продължителността на това нарушение в неговата цялост. Всъщност началният размер, който е бил определен в зависимост от тежестта на нарушението, вече е отразявал различния интензитет на нарушенията. Този извод не може да бъде поставен под съмнение от факта, че нарастването на интензитета на нарушението се дължи на правното обстоятелството, че уредбата, която обявява за неправомерни антиконкурентните практики, започва да се прилага за територии, които първоначално не са били включени в нея.
- 162 От това следва, че Комисията не е била длъжна да вземе предвид диференцирания интензитет на нарушението при увеличаването на началния размер на глобата в зависимост от продължителността на нарушението.
- 163 При тези обстоятелства следва да се направи изводът, че доводите на жалбоподателите, изведени от погрешното прилагане на продължителността на нарушението, трябва да бъдат отхвърлени.

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от неотчитането на някои смекчаващи обстоятелства

Доводи на страните

- 164 Най-напред жалбоподателите припомнят, че в точка 3 от Насоките са изброени поредица от смекчаващи обстоятелства, които водят до намаляване на глобата. В този смисъл Комисията ограничила своето дискреционно правомощие при определяне на размера на глобите.
- 165 Жалбоподателите подчертават също, че точка 3 от Насоките допуска отчитането на други, неизброени изрично смекчаващи обстоятелства, и че тези други обстоятелства били конкретизирани от Комисията в нейната практика при вземане на решения.
- 166 В подкрепа на това правно основание жалбоподателите посочват три смекчаващи обстоятелства, които Комисията е трябвало да вземе предвид.
- 167 Първо, жалбоподателите твърдят, че Комисията е трябвало да вземе предвид липсата на действително отражение на нарушението върху реалните цени като основание да се намали глобата. В това отношение те се позовават на точка 3, второ тире от Насоките, която предвижда, че неприлагането на практика на дадено споразумение, свързано с нарушението, води до намаляване на размера на глобата.
- 168 Второ, те считат, че съгласно точка 3, първо тире от Насоките е трябвало да бъде отчетена тяхната изключително пасивна или последователска роля.

- 169 Zwicky всъщност изтъква, че то не осъществявало дейност на пазара на скандинавските страни и следователно не е могло да участва в свързаните с тези страни нарушения. Освен това, като се имат предвид неговите незначителни позиции на пазара на конците за промишлени нужди в Бенелюкс, то не можело да оказва влияние върху обсъжданията на ценоразписите относно тези три държави, нито върху двустранните контакти. Gütermann от своя страна поддържа, че то също е заемало незначително място на пазара на конците за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни и че също не е можело да оказва влияние нито върху обсъжданията на ценоразписите, нито върху двустранните контакти, каквото впрочем оказвало основно Coats.
- 170 Що се отнася до двустранните контакти, жалбоподателите изтъкват, че те рядко участвали в тях за разлика от Coats и Amann, които поддържали много по-чести двустранни контакти.
- 171 За да докажат незначителния характер на ролята си в разглеждания картел, жалбоподателите изтъкват своите ниски пазарни дялове. Zwicky поддържа, че неговият дял от пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс възлизал на по-малко от 1 % за периода между 1990 г. и 2000 г. Gütermann пък посочва, че неговият пазарен дял в Бенелюкс и в скандинавските страни е приблизително 5,6 %. Тези пазарни дялове били нищожни в сравнение с дяловете на Coats и на Amann на пазара на скандинавските страни (съответно 44 % и 46 %) и на пазара на Бенелюкс (съответно 40 % и 27 %).
- 172 Според жалбоподателите тяхното пасивно поведение не можело да бъде поставено под съмнение поради твърдението, че техните бивши сътрудници, г-н В. и г-н Е., изпълнявали функциите на председатели на срещите. Всъщност председателството било предоставено с оглед на възрастта и тези сътрудници по никакъв начин не влияели върху протичането и съдържанието на срещите, тъй като такова влияние, включително в организационен план, било оказвано по-скоро от Coats. В това отношение те се позовават на писмо, изпратено по електронна поща на 10 ноември 2000 г. от представителя на Coats, г-н L., от което било видно, че последният резервирал зала в хотел близо до Франкфурт на Майн (Германия) за организирането на среща на 16 януари 2001 г., чиято програма била определена от него.

- 173 Трето, Комисията трябвало да вземе предвид икономическата криза, която от години владеела промишления сектор на конците в Европа. В това отношение жалбоподателите се позовават на Решение „Безшевни стоманени тръби“ на Комисията от 8 декември 1999 г. относно производство по член [81] ЕО (Дело IV/E-1/35.860-B — Безшевни стоманени тръби, точка 168) и на Решение „Надбавки за легиращи материали“ на Комисията от 21 януари 1998 г. относно производство по член 65 [ВС] (Дело СОРР/35.814 — Надбавки за легиращи материали, точка 83), в които икономическата криза в тези сектори била взета предвид, както и на Решение „Френско говеждо месо“ на Комисията от 2 април 2003 г. относно производство по член [81] ЕО (Дело СОРР/С.38.279/ЕЗ — Френско говеждо месо, точка 185), което отчитало кризата със спонгиформната енцефалопатия по говедата (ЕСВ).
- 174 При условията на евентуалност те поддържат, позовавайки се на съдебната практика, че принципът на индивидуализация на наказанията и санкциите е трябвало да накара Комисията да отчете собственото поведение на всяко предприятие, за да прецени относителната тежест на тяхното участие в нарушенията и следователно да намали значително наложените им глоби.
- 175 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

Съображения на Общия съд

- 176 Точка 3 от Насоките предвижда намаляване на началния размер на глобата поради „особени смекчаващи обстоятелства“ като изключително пасивната или последователска роля при извършване на нарушението, неприлагането на практика на съглашателските споразумения, преустановяването на нарушенията веднага след намесата на Комисията и други обстоятелства, които не са изрично изброени.

- 177 Първо, жалбоподателите поддържат, че Комисията е трябвало да отчете в тяхна полза смекчаващото обстоятелство, изведено от неприлагането на практика на споразумението поради липсата на действително отражение на нарушението върху цените.
- 178 Трябва обаче да се припомни, че всички горепосочени смекчаващи обстоятелства се основават на собственото поведение на всяко предприятие. От това следва, че за целите на преценката на смекчаващи обстоятелства, сред които неприлагането на споразуменията, следва да се вземе предвид не резултатът от цялото нарушение, който трябва да бъде отчетен при преценката на действителното отражение на нарушението върху пазара, за да се прецени неговата тежест (точка 1 А, първа алинея от Насоките), а индивидуалното поведение на всяко предприятие, с цел да се разгледа относителната тежест на участието на всяко предприятие в нарушението (Решение по дело *Groupe Danone/Комисия*, точка 137 по-горе, точка 384).
- 179 От това следва, че доводът на жалбоподателите, основан на липсата на действително отражение върху цените, трябва да бъде отхвърлен.
- 180 Следователно трябва да се провери дали жалбоподателите изтъкват други доводи, които са от естество да докажат, че в периода през който са участвали в неправомерните споразумения, те в действителност не са ги прилагали, възприемайки конкурентно поведение на пазара, или поне че явно и съществено са нарушили задълженията, насочени към прилагането на този картел, до степен да затруднят самото му функциониране (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело *Daiichi Pharmaceutical/Комисия*, T-26/02, Recueil, стр. II-713, точка 113).
- 181 Трябва да се отбележи, че те не предоставят никакво доказателство, което позволява да се направи такъв извод. Обратно, те признават, че увеличението на цените, съдържащи се в приетите по време на срещите ценоразписи, през повечето време са били прилагани от различни предприятия и от тях самите.

- 182 Следователно жалбоподателите не могат основателно да се позоват на твърдението за неприлагане на практика на споразуменията.
- 183 Второ, що се отнася до довода, изведен от твърдението за тяхната изключително пасивна или последователска роля при извършване на нарушението, следва да се приеме, че той е неоснователен.
- 184 Всъщност пасивната роля предполага поведението на засегнатото предприятие да е безлично, т.е. то да не взема активно участие в изработването на антиконкурентното споразумение или споразумения (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Cheil Jedang/Комисия, T-220/00, Recueil, стр. II-2473, точка 167 и Решение от 8 юли 2008 г. по дело Lafarge/Комисия, T-54/03, непубликувано в Сборника, точка 765).
- 185 В това отношение от съдебната практика следва, че сред обстоятелствата, които са от естество да разкрият пасивната роля на дадено предприятие в рамките на картела, могат да бъдат взети предвид неговото значително по-нередовно участие в срещите в сравнение с обикновените членове на картела, както и късното му навлизане на пазара, обект на нарушението, независимо от продължителността на участието му в картела, или наличието на изрични изявления в този смисъл, изхождащи от представители на трети предприятия, участвали в нарушението (Решение на Общия съд по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 184 по-горе, точка 168, Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, наричано по-нататък „решение по дело Tokai I“, точка 331 и Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело Union Pigments/Комисия, T-62/02, Recueil, стр. II-5057, точка 126).
- 186 В настоящия случай най-напред следва да се припомни, че Комисията надлежно е установила, че жалбоподателите са участвали в множество срещи на картела, в двустранни срещи и многократно са участвали в някои съглашателски практики, посочени в обжалваното решение. Твърдението, че честотата на двустранните контакти на тези предприятия с останалите участници в картела е била по-малка отколкото на двустранните контакти на Amann и Coats с техните конкуренти, е без значение в това отношение.

- 187 По-нататък нито Gütermann, нито Zwicky посочват специфични обстоятелства, нито доказателства като изявления на други участници в картела, които могат да докажат, че поради чисто пасивния си или последователски характер съответните им нагласи се отличаваха съществено от поведението на останалите участници в картела.
- 188 В това отношение ниският пазарен дял или неговата липса, на която те се позовават, не могат да разкрият каквато и да е пасивна или чисто последователска роля. Всъщност признаването на това обстоятелство за смекчаващо би се припокрило с отчитането на големината на Gütermann и на Zwicky при диференцираното третиране на предприятията по категории с оглед изчисляването на глобите, които посредством оборота вече отразява значимостта на всяко от предприятията с оглед разпределянето им в различни категории.
- 189 Вярно е, че в Решението си по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 184 по-горе (точка 180) Общият съд приема, че малкият размер на дадено предприятие представлява важно обстоятелство, което трябва да бъде отчетено при преценката на реалното въздействие на късното му навлизане на засегнатия от нарушението пазар и на поведението му спрямо останалите предприятия. Все пак контекстът на това дело е твърде специфичен, тъй като засегнатото предприятие очевидно е било „в неблагоприятно положение“ в рамките на картела относно квотите за продажба в сравнение с останалите производители и тъй като това може да се тълкува като пряка последица от по-редките му участия в срещите и от късното му навлизане на пазара. Тези особени обстоятелства не са налице в настоящия случай.
- 190 Накрая, Комисията правилно приема, че поетата от представителите съответно на Gütermann и на Zwicky роля на председатели на някои от срещите косвено потвърждава липсата на пасивно поведение от страна на тези предприятия.
- 191 Всъщност последните по никакъв начин не оспорват, че посочените представители са поели формално председателството на някои от срещите. Те обаче са опитват да сведат до минимум тази роля, като се позовават на факта, че всъщност

тя в действителност била упражнявана от представителя на Coats, г-н L. и то дори по време на председателството на съответните им представители.

- 192 Макар да е вярно, че изпратеното по електронна поща на 10 ноември 2000 г. писмо, на което се основават жалбоподателите, показва, че представителят на Coats е играел активна роля в организирането на срещата от 16 януари 2001 г., все пак именно представителят на Zwicky, г-н F., изпраща покана до останалите участници. Следва да се уточни, че изпращането на поканата на 2 декември 2000 г., т.е. точно след периода, за който е прието, че Zwicky е било в нарушение, е без значение в това отношение. Изпращането на поканата представлява последния етап от подготвителна работа, започнала след получаването на електронната поща от 10 ноември 2000 г. Във всеки случай самото приемане от страна на Zwicky негов представител да поеме ролята на председател свидетелства за поведение, което по никакъв начин не е чисто пасивно или последователско.
- 193 Представителят на Gütermann, г-н B., пък не само поема ролята на председател на срещите на картела, но и ги организира, както следва от приложените към отговора на Gütermann на изложението на възраженията изявления на посочения представител.
- 194 Безспорно е обаче, че свикването на срещи, предлагането на дневен ред или раздаването на подготвителни документи за предстоящите срещи е несъвместимо с пасивната роля на последовател, възприел безлично поведение. Тези инициативи разкриват положително и активно отношение на жалбоподателите към подготовката, поддържането и контрола на картела (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Jungbunzlauer/Комисия, T-43/02, Recueil, стр. II-3435, точка 257).
- 195 Трето, жалбоподателите не могат основателно да се позовават на изпитваните от тях икономически трудности по време на засегнатия от картела период. Всъщност именно поради трудностите, изпитвани от всички оператори на пазара на конци за промишлени нужди от средата на 90-те години, някои от тях, в това число Gütermann и Zwicky, решават да възприемат антиконкурентно

поведение. По правило обаче картелите се създават в момент, когато даден сектор изпитва затруднения (вж. в този смисъл Решение по дело Tokai I, точка 185 по-горе, точка 345 и Решение по дело Jungbunzlauer/Комисия, точка 194 по-горе, точка 256).

- 196 В това отношение, ако приемем за вярно твърдението на Gütermann и на Zwicky, че са налице някои решения на Комисията, които отчитат лошото финансово положение в разглеждания сектор, фактът, че по предходни случаи Комисията е взела предвид икономическото положение в сектора като смекчаващо обстоятелство, не означава, че тя трябва непременно да продължи да спазва тази практика (Решение на Общия съд от 10 март 1992 г. по дело ICI/Комисия, T-13/89, Recueil, стр. II-1021, точка 372). Комисията е длъжна да извърши индивидуален анализ на обстоятелствата във всеки отделен случай, без да е обвързана от предходни решения, които се отнасят до други икономически оператори, до други пазари на продукти и услуги или до други географски пазари към различни моменти (Решение на Общия съд от 30 септември 2003 г. по дело Cableuropa и др./Комисия, T-346/02 и T-347/02, Recueil, стр. II-4251, точка 191).
- 197 Четвърто, в писмените си реплики жалбоподателите повдигат оплакване, изведено от нарушаването на принципа за индивидуализация на наказанията.
- 198 От една страна, следва да се припомни, че съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.
- 199 От друга страна, съгласно установената съдебна практика основание, което представлява допълнение към основание, което е изложено преди това пряко или имплицитно в исквата молба или жалбата и което е в тясна връзка с последното, трябва да се обяви за допустимо (Решение на Общия съд от 19 септември 2000 г. по дело Dürbeck/Комисия, T-252/97, Recueil, стр. II-3031, точка 39, Решение на Общия съд по дело Cableuropa и др./Комисия, точка 196 по-горе, точка 111 и Решение на Общия съд от 12 юли 2007 г. по дело AEPИ/Комисия, T-229/05, непубликувано в Сборника, точка 21).

- 200 В настоящия случай следва да се посочи, на първо място, че в жалбите не се изтъква никакъв довод относно принципа на индивидуализация на наказанията и на второ място, че това правно основание не представлява допълнение към друго изложено в жалбата правно основание и не се намира в тясна връзка с посочените в нея правни основания.
- 201 Освен това, тъй като доводът не се основава на възникнали в хода на производството фактически или правни обстоятелства, той трябва да бъде отхвърлен като недопустим.
- 202 От това следва, че правното основание, изведено от неотчитането на някои смекчаващи обстоятелства, не може да бъде прието.

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от погрешното прилагане на Известието относно сътрудничеството

Доводи на страните

- 203 На жалбоподателите било предоставено намаление в размер на 15 % от глобата поради оказаното от тях сътрудничество преди изложението на възраженията и поради неоспорването на фактите в отговора им на това изложение. Според тях това намаление е недостатъчно, тъй като сътрудничеството, оказано от тях след изложението на възраженията, надхвърляло значително простото неоспорване на фактите.
- 204 Първо, жалбоподателите предоставили информация, позволяваща на Комисията да получи пълна представа за протичането, съдържанието и контекста на срещите и на двустранните контакти.

205 Що се отнася, на първо място, до протичането на срещите, те подчертават най-напред, че са коригирали изявленията на Coats, което погрешно твърдяло, че срещата от 19 септември 2000 г. била единствената, на която са разисквани и договаряни съдържащите се в ценоразписите увеличения на цените. Всъщност съдържащите се в ценоразписите цени и тяхното увеличение били разисквани по време на всички срещи. По-нататък жалбоподателите изтъкват, че изложенията от Coats в отговора му на изложението на възраженията твърдени разяснения се отнасяли само до специалните цени и следователно не поставяли под съмнение полезността на направените от тях корекции. На последно място, те считат, че посочените корекции, от една страна, и предоставените от Coats разяснения, от друга страна, са извършени на приблизително един и същ стадий от административното производство, макар вторите да са достигнали до Комисията няколко дни преди първите, и че следователно хронологическият ред не бил определящ за преценката на оказаното сътрудничество.

206 На второ място, жалбоподателите поддържат, че са единствените, които ясно са обяснили, че целта на срещите била да се намали разликата между нетните и каталожните цени, което се потвърждавало в точка 167 от обжалваното решение. В това отношение Комисията погрешно се позовавала на точка 141 от изложението на възраженията, поддържайки че там тя вече констатирала тази цел и резултата от споразуменията върху съдържащите се в ценоразписите цени. Всъщност тази точка показвала единствено, че Комисията имала възможност да докаже, че в определен случай участниците в срещите са се опитали косвено да увеличат планираните нетни цени, но че тя все още не е разполагала с указания във връзка с общия контекст на разискванията относно съдържащите се в ценоразписите цени.

207 Второ, жалбоподателите изтъкват, че оказаното от тях сътрудничество погрешно е било квалифицирано като не толкова полезно като оказаното от BST, на което Комисията е предоставила намаление на глобата в размер на 20 %, и в това отношение се позовават на нарушение на принципа за равно третиране.

208 Трето, жалбоподателите считат за недостатъчно предоставеното им от Комисията намаление на глобата в размер на 15 %, поради това че от нейната преходна практиката при вземане на решения и от съдебната практика следва, че неоспорването на същността на фактите води до намаляване на глобата с най-малко 10 % или дори с 20 % по някои от случаите. Според тях от това следва, че

оказаното след изложението на възраженията сътрудничество, което надхвърля значително простото неоспорване на фактите, е трябвало да накара Комисията да предостави значително по-голямо намаление.

- 209 Четвърто, жалбоподателите изтъкват, че са съдействали на Комисията по смисъла на точка Г 2 от Известието относно сътрудничеството и че на това основание всеки от тях е трябвало да получи намаление на глобата от поне два пъти по 10 %.
- 210 В това отношение от обжалваното решение не било видно, че Комисията действително е оценила оказаното от тях след получаването на изложението на възраженията сътрудничество. Освен това, дори да се приеме, че оказаното от тях след получаването на изложението на възраженията сътрудничество действително е било сведено до неоспорване на същността на фактите, е трябвало да им се предостави намаление от поне 20 %, и то дори ако тяхното сътрудничество е било полезно единствено с това, че е потвърдило доказателствата на Комисията предвид посочената липса на оспорване. В това отношение жалбоподателите посочват, че за разлика от приложимото в настоящия случай Известие, Известието на Комисията от 19 февруари 2002 г. относно освобождаване от глоби и намаляване на глоби по дела за картели (ОВ С 45, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3) предвижда условието доказателствата да представляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага.
- 211 Пето, предходната практика при вземане на решения от Комисията не била отчетена по никакъв начин. Всъщност жалбоподателите поддържат, че оказаното от тях сътрудничество е сравнимо със сътрудничеството, оказано от предприятието КМЕ по дело „Тръби за промишлени цели“, за което глобата на последното е намалена с 30 % (Решение на Комисията от 16 декември 2003 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/Е-1/38.240 — Тръби за промишлени цели, точка 732). Единствената разлика се състояла във факта, че жалбоподателите коригирали направените от останалите участници изявления с предоставения от тях отговор на изложението на възраженията, а не преди това. Според тях обаче от точка Г 2 от Известието относно сътрудничеството не следва, че приносът на предприятията

за изясняването на фактите се преценява по различен начин в зависимост от това дали е оказан преди или след изложението на възраженията, поради което Комисията е трябвало да намали и тяхната глоба общо с поне 30 %.

212 Комисията отхвърля това правно основание.

Съображения на Общия съд

213 В своето Известие относно сътрудничеството Комисията е определила условията, при които предприятията, които ѝ оказват съдействие в хода на разследването на картел, могат да бъдат освободени от глобата, която би трябвало в противен случай да заплатят, или да се ползват от намаление на размера ѝ (вж. точка А 3 от Известието относно сътрудничеството).

214 По смисъла на точка Г 1 от Известието относно сътрудничеството „[к]огато дадено предприятие сътрудничи, без да са налице всички изложени в [точки] Б и В условия, то се ползва с намаление от 10 % до 50 % от размера на глобата, която би му била наложена при липса на сътрудничество [неофициален превод].“

215 Точка Г 2 от Известието относно сътрудничеството уточнява:

„Такава хипотеза може да е налице, когато:

- преди изпращането на изложение на възраженията предприятието предостави на Комисията информация, документи или други доказателства, които могат да допринесат за потвърждаване на наличието на извършено нарушение,

 - след получаването на изложение на възраженията предприятието уведоми Комисията, че не оспорва съществуването на фактите, върху които тя основава обвиненията си.“ [неофициален превод]
- 216 В настоящия случай от обжалваното решение е видно, че Комисията счита, че може да предостави на Gütermann и на Zwicky намаление на размера на глобата с 15 % в приложение на точка Г 2, първо и второ тире от Известието относно сътрудничеството (съображение 397 от обжалваното решение).
- 217 За да обоснове преценката си, Комисията най-напред подчертава, че информацията, документите и останалите доказателства, предоставени от Gütermann и от Zwicky преди изложението на възраженията, са допринесли съществено за установяване на наличието на нарушението (съображение 395 от обжалваното решение). По-нататък тя отбелязва, че в своя първи отговор на искането за информация жалбоподателите са признали, че по време на срещите ценоразписите са били обменяни и обсъждани. Накрая, Комисията подчертава, че по същество те не са оспорили фактите, върху които тя е основала твърденията си (съображение 396 от обжалваното решение).

— Що се отнася до полезността на сътрудничеството

- 218 Най-напред следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват, че съгласно установеното в съображение 385 от обжалваното решение те не отговарят на изискванията за прилагане на точка Б и точка В от Известието относно

сътрудничеството, така че тяхното поведение е трябвало да бъде оценено предвид точка Г от посоченото известие, озаглавена „Значително намаляване на размера на глобата“.

- 219 По-нататък следва да се припомни, че Комисията разполага с широко право на преценка относно метода за изчисляване на глобите и в това отношение може да взема предвид много фактори, сред които е и оказаното от съответните предприятия съдействие по време на осъществяването на разследване от службите на тази институция. В този контекст се изисква Комисията да осъществи комплексна фактическа преценка, каквато е преценката относно съдействието на съответните предприятия (Решение на Съда от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, С-328/05 Р, Сборник, стр. I-3921, точка 81).
- 220 В това отношение Комисията има широка свобода на преценка на качеството и полезността на съдействието на дадено предприятие, и по-конкретно в сравнение с приноса на останалите предприятия (Решение по дело SGL Carbon/Комисия, точка 219 по-горе, точка 88).
- 221 Накрая трябва да се отбележи, че според съдебната практика в основата на намаляването на глобите при сътрудничество на предприятията, участващи в нарушенията на общностното право в областта на конкуренцията, е съображението, че такова сътрудничество улеснява задачата на Комисията, чиято цел е установяване на съществуването на дадено нарушение и евентуално неговото преустановяване (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, С-189/02 Р, С-202/02 Р, С-205/02 Р—С-208/02 Р и С-213/02 Р, Recueil, стр. I-5425, точка 399, Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Finnboard/Комисия, Т-338/94, Recueil, стр. II-1617, точка 363). С оглед на основанието за съществуването на намаление Комисията не може да пренебрегне полезността на предоставената информация, която по необходимост е функция на доказателствата, с които тя вече разполага.
- 222 В този смисъл от съдебната практика е видно, че когато сътрудничеството на дадено предприятие се изразява само в това да потвърди, и то по по-малко точен и ясен начин, някои от сведенията, вече предоставени от друго предприятие

на основание на сътрудничеството, степента на оказаното от това предприятие сътрудничество, макар да не е лишена от известна полезност за Комисията, не може да се счита за сравнима със сътрудничеството, оказано от първото предприятие, предоставило посочената информация. Изявление, което се ограничава до това да потвърди в известна степен изявление, с което Комисията вече разполага, всъщност не улеснява съществено нейната задача. Поради това то не е достатъчно, за да обоснове намаление на размера на глобата на основание на оказаното сътрудничество (вж. в този смисъл Решение по дело *Groupe Danone/Комисия*, точка 137 по-горе, точка 455).

223 В настоящия случай най-напред следва да се уточни, че фактът, че хипотезата на предаване на информация и нови доказателства след изложението на възраженията не е предвидена в точка Г 2 от Известието относно сътрудничеството, по никакъв начин не изключва възможността такова обстоятелство да доведе до намаление на глобата въз основа на същата разпоредба. Всъщност списъкът на обстоятелствата, съдържащи се в член Г 2, наистина е само примерен, което се потвърждава от използването на наречieto „по-специално“ (Решение на Общия съд от 13 декември 2001 г. по дело *Krupp Thyssen Stainless и Acciai speciali Terni/Комисия*, T-45/98 и T-47/98, *Recueil*, стр. II-3757, точка 274).

224 Този анализ се потвърждава в Решение на Съда от 14 юли 2005 г. по дело *ThyssenKrupp/Комисия* (C-65/02 P и C-73/02 P, *Recueil*, стр. I-6773, точка 59), доколкото в това решение Съдът приема, че Комисията може да вземе предвид признаването от предприятията на правната квалификация на твърдените неправомерни факти, извършено в напреднал стадий от производството, след като в крайна сметка то се свежда до признаване на нарушението. Тази хипотеза обаче е посочена в точки Б и В от Известието относно сътрудничеството, но не е предвидена изрично в точка Г от него. Съдът все пак приема, че не съществува никаква пречка дадено предприятие да бъде компенсирано за такова признание, дори ако то е направено в един по-напреднал стадий от производството от посочения в точки Б и В от Известието относно сътрудничеството. Избирайки такова разрешение, Съдът потвърждава по-общия принцип, че освобождаването от санкции или намаляването на техния размер е предоставена от Комисията компенсация заради улесненото установяване на нарушението, и то независимо на кой стадий от производството е предоставена помощта от предприятието, без значение дали тази помощ се състои в предоставянето на нова информация и на нови доказателства или в признаването на фактически обстоятелства или на тяхната правна квалификация.

- 225 От това следва, че в настоящия случай въпросът дали новата информация и новите доказателства, предоставени от Gütermann и от Zwicky след изложението на възраженията, трябва да бъдат взети предвид и дали това следователно трябва да доведе до евентуално намаляване на глобата на основание на оказаното сътрудничество, зависи основно от качеството и полезността на сътрудничеството, оценено от Комисията в рамките на широката ѝ свобода на преценка, за която бе напомнено в точки 219 и 220 по-горе.
- 226 Следователно посоченият въпрос не може да получи задоволителен отговор само с констатацията, че след изложението на възраженията са били предадени информация и доказателства, а напротив предполага, че трябва да се прецени конкретно, както с оглед на качеството и полезността на информацията и на доказателствата, така и с оглед на момента на тяхното предаване, дали Комисията е допуснала явна грешка в преценката на степента на оказаното от Gütermann и от Zwicky сътрудничество.
- 227 В самото начало е важно да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват констатацията, че предоставената от Coats информация е била решаваща за установяване на наличието на картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и в скандинавските страни. Във връзка с това в съображение 387 от обжалваното решение се изброяват предоставените от Coats доказателства, използвани в подкрепа на множество точки от изложението на възраженията.
- 228 Жалбоподателите обаче най-напред изтъкват, че са коригирали изявленията на Coats относно честотата на провеждане на срещите, посветени на ценоразписите и повишаването на цените, и относно честотата на срещите, посветени на специалните цени.
- 229 На първо място, що се отнася до честотата на провеждане на срещите, посветени на ценоразписите и на повишаването на цените, жалбоподателите погрешно се основават на съдържащото се в искането за прилагане на Известието относно сътрудничеството изявление на представителя на Coats, съгласно което срещата от 19 септември 2000 г. е единствената, по време на която са били разисквани и договаряни увеличения на реалните цени („actual prices“).

- 230 Въсщност в точка 100 от изложението на възраженията Комисията установява, че доставчиците, сред които Coats, BST, Gütermann и Zwicky, са признали че по време на срещите са били разисквани и обменяни ценоразписи. Освен това от съображенията, посочени в точка 102 от изложението на възраженията, е видно, че за разлика от Gütermann и от Zwicky, Coats е признало, че по време на тези срещи предприятията са договаряли бъдещите ценоразписи, както и датите, от които щели да се прилагат увеличението. Следователно информацията на Gütermann и на Zwicky относно реалните цени не предоставя на Комисията допълнителни пояснения относно това, което вече ѝ е било известно. Поради това доводът на жалбоподателите е лишен от релевантност.
- 231 Що се отнася, на второ място, до честотата на разискванията относно специалните цени, следва да се отбележи, че в точка 107 от изложението на възраженията Комисията подчертава, че доставчиците, включително Coats, са отrekli или са пропуснали да посочат, че са обменяли информация и са сключвали споразумения относно специалните и нетните цени. Освен това, що се отнася до обмена на информацията относно отстъпките и намаленията, в точка 105 от изложението на възраженията Комисията твърди, че доставчиците, с изключение на Coats за периода предшестваш средата на 90-те години, са отrekli или са пропуснали да посочат, че е имало такива. Следва също да се посочи, че едва след изложението на възраженията засегнатите предприятия като Coats, Zwicky, Gütermann и BST, са подчертали, че специалните цени са били обект на разисквания и споразумения по време на срещите.
- 232 Комисията обаче правилно изтъква, че е била в състояние да докаже тези елементи на нарушението благодарение на документите, които Coats прилага към отговора си на искането за информация. Най-напред става дума за протокол от среща от 8 септември 1998 г., съставен от представител на Barbour Threads, в който се посочва наличието на споразумения, предвиждащи отстъпки и понижаване на намаленията, както и на споразумения за увеличаване на специалните цени. Комисията неколккратно се позовава на този протокол в изложението на възраженията (точки 106, 108 и 121). По-нататък става дума за писмо, изпратено по електронна поща на 10 октомври 2000 г., приложено към изявленията на представителя на Coats, F. S., което потвърждава, че по време на среща от 19 септември 2000 г. са били договорени намаления на отстъпките и увеличения на специалните цени. Комисията се позовава на него в точка 126 от изложението на възраженията. Накрая става дума за писма, предоставени от Coats в приложение на искането му за освобождаване от санкции или намаляването на техния размер, изпратени по електронна поща, сред които е и писмо от октомври 2000 г., в което се говори за обмена на информацията с Amann и Gütermann

относно специалните цени. Този документ се споменава в точка 133 от изложението на възраженията в бележката под линия на стр. 268.

- 233 Комисията правилно подчертава, че предоставената от BST информация също ѝ е помогнала да установи разискванията и споразуменията за специалните цени. Всъщност установяването им личи по-специално от точки 104 и 106, както и от бележките под линия на страници 173, 174 и 176 от изложението на възраженията.
- 234 От това следва, че твърдените корекции на изложението на възраженията, внесени от жалбоподателите, само потвърждават това, което вече е било известно на Комисията благодарение на цитираната по-горе информация, предоставена преди посоченото изложение.
- 235 Следователно фактът, че направените от Coats в отговор на посоченото изложение бележки относно специалните цени са получени от Комисията преди предоставените от жалбоподателите, не е оказал никакво влияние върху преценката на тяхното сътрудничество.möbel martin
- 236 Второ, трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че те са единствените предприятия, които в отговора си на изложението на възраженията са обяснили, че срещите са имали за цел да бъде намалена разликата между каталожните и реалните нетни цени и косвено да бъдат увеличени нетните цени на различните стоки.
- 237 Всъщност, макар да е вярно, че в съображение 167 от обжалваното решение, за да обясни целта на срещите, Комисията цитира част от отговора на Gütermann на изложението на възраженията, това не променя обстоятелството, че тя вече е установила тази цел, както и резултата от споразуменията, което е видно от точки 141 и 142 от изложението на възраженията. Посочената в тези точки информация е била предоставена от Coats в рамките на искането му за освобождаване от санкции или намаляване на техния размер и е позволила на

Комисията посредством конкретни примери за увеличението на каталожните цени, които информацията съдържа, да очертае общия контекст на разискванията относно съдържащите се в ценоразписите цени.

— По твърдяната погрешна преценка на оказаното сътрудничество в сравнение със сътрудничеството на BST

- 238 Що се отнася до искането на жалбоподателите да се ползват от най-малкото еднакво с предоставеното на BST намаление, следва да се припомни, че според установената съдебна практика в рамките на своята преценка на оказаното от съответните предприятия сътрудничество Комисията не може да пренебрегне принципа на равно третиране, който е нарушен, когато сходни положения се третират по различен начин или различни положения се третират еднакво, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. Решение по дело Tokai I, точка 185 по-горе, точка 394 и цитираната съдебна практика). Все пак на Комисията следва да се признае широка свобода на преценка относно оценката на качеството и полезността на оказаното от различните членове на един картел сътрудничество, която може да бъде санкционирана само при явно превишаване.
- 239 От сравнението на оказаното от тези предприятия сътрудничество обаче е видно, че Комисията по никакъв начин не е нарушила принципа за равно третиране.
- 240 Всъщност, що се отнася, на първо място, до сътрудничеството, оказано преди изложението на възраженията от 15 март 2004 г., Комисията счита, че BST ѝ е помогнало значително за установяване на съдържанието на многобройни споразумения [включително по-голямата част от съдържанието на споразуменията, сключени в началото на 90-те години, съдържанието на споразумението, сключено във Виена (Австрия) на 8 октомври 1996 г. и съдържанието на споразумението, сключено в Цюрих (Швейцария) на 9 септември 1997 г.], че то е единственото предприятие, което ѝ е предоставило ценоразписите, получени от неговите конкуренти по време на срещите, и че то е предоставило много повече от поисканите с искането за информация сведения. В това отношение Комисията се позовава на многобройните бележки под линия от изложението на възраженията в подкрепа на нейните констатации, които косвено доказват,

че BST е предоставило голям брой доказателства (сред които приложение 14 към отговора на BST на искането за информация, което съдържа обменените по време на срещите ценоразписи) и че по този начин то е било важен източник на информация за нейните предварителни констатации.

241 Що се отнася до сътрудничеството, оказано от жалбоподателите преди изложението на възраженията, следва да се подчертае, че Комисията наистина признава, че те също са ѝ предоставили документи, които дават представа за срещите от началото на 90-те години. Въпреки това Комисията счита, че тази информация не е така полезна като предоставената от BST. Жалбоподателите не са оспорили тази преценка, а са се задоволили с твърдението, че информацията, с която разполагат, не им е позволила да разберат дали BST е предоставило повече информация и доказателства от тях самите. Както обаче бе посочено по-горе, от съображения 391—397 от обжалваното решение, както и от многобройните позовавания в бележките под линия на документите, представени от BST в подкрепа на направените в изложението на възраженията констатации на Комисията, ясно се вижда, че оказаното от BST сътрудничество е по-значимо.

242 Що се отнася, на второ място, до оказаното след изложението на възраженията сътрудничество, от обжалваното решение е видно, че нито BST, нито жалбоподателите са оспорили същността на установените факти и че тези три предприятия са сътрудничели в еднаква степен на този стадий от административното производство. Всъщност, като се има предвид посоченото в точки 228—237 по-горе, жалбоподателите погрешно поддържат, че след изложението на възраженията са предоставили информация, която не е била известна на Комисията. Поради това те не могат да претендират, че са съобщили толкова полезна информация, която да обосновава предоставянето на най-малкото еднакво с предоставеното на BST намаление.

243 Дори да се предположи необходимостта да се приеме, че по някои точки от изложението на възраженията жалбоподателите са направили уточнения, които са също толкова полезни колкото тези на BST, Комисията не е допуснала никаква явна грешка в преценката, като е отдала по-голямо значение на факта, че информацията и доказателствата на BST са ѝ били предоставени преди посоченото известие.

— По твърдяното погрешно прилагане на Известието относно сътрудничеството и по твърдяното неотчитане на практиката на Общия съд

- 244 Жалбоподателите погрешно поддържат, че след като Комисията е признала, че оказаното от тях сътрудничество е отговаряло на условията на двете категории поведение, предвидени в точка Г от Известието относно сътрудничеството, тя е трябвало да предостави на всеки от тях намаление на глобата с поне два пъти по 10 %, т.е. минимум 20 %.
- 245 Всъщност следва да се констатира, че точка Г от Известието относно сътрудничеството предвижда от 10 % до 50 %, без да са фиксирани конкретни критерии за индивидуализиране на намалението в рамките на този диапазон. Следователно Известието относно сътрудничеството не създава оправдани очаквания за ползване от конкретен процент на намаление. В допълнение, обратно на това, което по същество изтъкват жалбоподателите, точка Г от Известието относно сътрудничеството не трябва да се тълкува в смисъл, че задължава Комисията да предостави точно определено намаление от най-малко 10 % за всяка хипотеза на установено сътрудничество на това основание, а напротив, трябва да се разбира като предвиждаща едно-единствено намаление от най-малко 10 %.
- 246 Така, докато Комисията явно не превиши широката свобода на преценка, с която разполага при оценката доколко е била улеснена в работата си от отказаното от предприятието сътрудничество, тя е напълно свободна да посочи в решението си конкретните проценти, които е приела за всеки отделен случай на установено сътрудничество по точка Г от Известието относно сътрудничеството и след това да ги събере, като е напълно възможно и да посочи по свой избор само един общ процент, който счита, че може да бъде предоставен в същите случаи. Всъщност, както правилно подчертава Комисията, оценката на полезността на оказаното съдействие не се основава на каквато и да е математическа формула, която служебно да налага намаление от най-малко 20 % в случаите, когато от значение са и двете тирета на точка Г от Известието относно сътрудничеството.

247 В това отношение Решение по дело Tokai I, точка 185 по-горе, на което се позовават жалбоподателите, не би могло да постави под съмнение тази преценка. Всъщност от Решение 2002/271/ЕО на Комисията от 18 юли 2001 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/Е-1/36. 490 — Графитни електроди) (ОВ L 100, 2002 г., стр. 1), което е предмет на това съдебно решение, ясно се вижда, че по отношение на засегнатото предприятие Комисията се е позовала единствено и изрично на първото тире на точка Г 2 от Известието относно сътрудничеството. Общият съд обаче установява, че засегнатото предприятие е съдействало и на основание на второто тире. Комисията се е опитала да обясни, че е извършила едно-единствено намаление, обединяващо двата вида сътрудничество. За разлика от настоящото дело обаче, преценката на неоспорването на фактите от страна на засегнатото дружество не е фигурирала в нито едно от съображенията, посветени на оказаното от това предприятие сътрудничество. Поради това Общият съд е приел, че може само да отчете, че Комисията не е позволила на засегнатото предприятие да се ползва от разпоредбата на точка Г 2, второ тире от Известието относно сътрудничеството.

— По твърдяното неотчитане на предходната практика при вземане на решения

248 Доводът на жалбоподателите, изведен от твърдяната предходна практика на Комисията, трябва да бъде отхвърлен. Всъщност фактът, че Комисията е предоставила в по-ранната си практика по вземане на решения определен процент на намаление за определено поведение, сам по себе си не означава, че тя е задължена да предоставя съразмерно намаление при преценката на сходно поведение в рамките на последваща административна процедура (Решение по дело Brugg Rohrsysteme/Комисия, точка 50 по-горе, точка 193).

249 Във всеки случай оказаното от жалбоподателите сътрудничество по никакъв начин не може да бъде сравнявано с това на предприятието КМЕ, установено с Решение на Комисията от 16 декември 2003 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело СОМР/Е 1/38.240 — Тръби за промишлени цели), на което те се позовават. От това решение личи, че оказаното от КМЕ преди получаването на изложението на възраженията значителното сътрудничество е допринесло за доказване на наличието на картела в цялата му продължителност. В действителност КМЕ предоставя документи относно нарушението и подробно описание на начина на функциониране

на картела, като подробно обяснява контекста, в който се вписват различните документи, открити от Комисията по време на извършените от нея проверки. Оказаното от жалбоподателите сътрудничество не е имало такова значение преди изложението на възраженията.

- 250 С оглед на гореизложеното правното основание, изведено от погрешното прилагане на Известието относно сътрудничеството, трябва да бъде отхвърлено.

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от непропорционалния характер на глобата

Доводи на страните

- 251 В подкрепа на правното си основание, изведено от непропорционалния характер на глобата, жалбоподателите изтъкват няколко оплаквания.

- 252 Първо, те сочат, че Комисията не е отчела значителните икономически трудности, които те изпитват от години вследствие на структурните изменения в производството на конци. Всъщност кризата в сектора довела до намаляване на техните печалби и принудила Zwicky да преустанови своята дейност на пазара през ноември 2000 г. Комисията пренебрегнала и банковите проблеми на Gütermann и произтичащата от тях допълнителна лихвена обремененост.

- 253 Второ, глобите, наложени на Gütermann (4,021 милиона евро) и на Zwicky (0,174 милиона евро), били непропорционални спрямо реализирания от тях оборот на засегнатия от нарушението пазар. В този смисъл те изтъкват, че

оперативният резултат на Gütermann след данъчно облагане възлизал на 318 000 EUR в продължение на единадесетте години и половина нарушение, а реализираният от Zwicky оборот за 2000 г. бил в размер едва на 200 000 EUR.

- 254 Освен това Gütermann, последвано в това отношение от Zwicky в неговата реплика, поддържа, че определените за изчисляването на глобите начални размери (2,2 милиона евро за Gütermann и 100 000 EUR за Zwicky) са непропорционални спрямо реализирания със засегнатите от нарушението продукти общ оборот на всички предприятия (50 милиона евро), от една страна, и от друга страна, изглеждат преувеличени, ако се направи сравнение между последната цифра, която отразява размера на пазара на засегнатите от нарушението продукти, и размера на световния пазар на конците за промишлени нужди (4—5 милиарда евро).
- 255 Според жалбоподателите в съответствие със съдебната практика Комисията е била длъжна при разглеждането на тежестта на нарушението и пропорционалния характер на глобата да вземе предвид размера на съответния пазар. В този смисъл Комисията погрешно изтъквала, че този критерий представлява само един от факторите, поради което не била длъжна да го вземе предвид.
- 256 Трето, Gütermann поддържа, че използваният при определянето на размера на наложената му глоба метод на изчисление очевидно е в ущърб на малките и средните предприятия. Всъщност големината на последните не се вземала предвид и по този начин получените посредством този метод на изчисление глоби били непропорционални. Последницата от това била, че наложената му в настоящия случай глоба е непропорционална в сравнение с глобите, наложени на останалите предприятия като BST или Coats.
- 257 Четвърто, прилагането на Насоките по настоящото дело не било подходящо, по-специално от гледна точка на равното третиране с оглед на бъдещите дела, засягащи малки и средни предприятия, по отношение на които било предвидено по-справедливо третиране в Насоките относно метода за определяне

на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр.2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

258 Комисията отхвърля това правно основание.

Съображения на Общия съд

259 Първо, жалбоподателите погрешно поддържат, че наложената им глоба е непропорционална с оглед на тяхното нестабилно финансово положение и на опасността глобата да сложи край на тяхното съществуване.

260 Всъщност, както следва от установената съдебна практика и както припомня съображение 404 от обжалваното решение, при определяне на размера на глобата Комисията не е длъжна да отчита състоянието на финансов дефицит в дадено предприятие, като се има предвид, че признаването на такова задължение би довело до предоставяне на неоправдано конкурентно предимство на най-малко приспособените към условията на пазара предприятия (Решение на Съда от 8 ноември 1983 г. по дело IAZ International Belgium и др./Комисия, 96/82—102/82, 104/82, 105/82, 108/82 и 110/82, Recueil, стр. 3369, точки 54 и 55, Решение на Съда по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 221 по-горе, точка 327 и Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело SGL Carbon/Комисия, С-308/04 P, Recueil, стр. I-5977, точка 105).

261 Освен това, дори да се предположи, че приета от общностен орган мярка предизвиква ликвидацията на дадено предприятие, макар такава ликвидация на предприятието в съответната правна форма да може да увреди финансовите интереси на собствениците, на акционерите или на притежателите на дялове, не означава, че персоналните, материалните и нематериалните елементи на предприятието ще загубят сами по себе си своята стойност (Решение по дело Tokai I, точка 185 по-горе, точка 372).

- 262 В светлината на тази съдебна практика следва да се приеме, че в обжалваното решение Комисията не е била длъжна да отчете икономическото положение на Gütermann, нито дори да спомене в него обясненията на това предприятие относно посоченото положение. Фактът, че Комисията е счела за подходящо да се позове на финансовото положение на Zwicky, но не и на Gütermann, е лесно разбираем с оглед на особено трудното икономическо положение на Zwicky, принудило последното да продаде дейността си във връзка с конците за промишлени нужди на Gütermann.
- 263 Второ, по същество жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е взела предвид размера на съответния пазар и че по този начин е определила глоба, която е непропорционална с оглед на посочения размер. Те изтъкват и непропорционалния характер на глобата спрямо оборота, реализиран от всеки от тях на засегнатия от нарушението пазар, както и непропорционалния начален размер на глобата с оглед на съответния им оборот.
- 264 Важно е предварително да се отбележи, че принципът на пропорционалност изисква актовете на общностните институции да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на преследваната цел. В контекста на изчисляване на глобите тежестта на нарушението трябва да бъде установена в зависимост от множество фактори, като не трябва да се придава несъразмерно значение на нито един от факторите за преценка в сравнение с останалите. В този контекст принципът на пропорционалност изисква Комисията да определи глобата пропорционално на взетите предвид при преценката на тежестта на нарушението фактори и в това отношение да приложи тези фактори последователно и обективно обосновано (Решение по дело *Jungbunzlauer/Комисия*, точка 194 по-горе, точки 226—228).
- 265 Що се отнася до отправения до Комисията упрек, че не е взела предвид размера на съответния пазар, следва да се припомни, че съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 Комисията може да налага глоби на предприятията, чийто размер не надвишава 10 % от размера на оборота за предходната стопанска година, реализиран от всяко от участващите в нарушението от предприятия. При определяне на размера на глобата в рамките на тези граници посочените разпоредби предвиждат да се вземат предвид тежестта и продължителността на нарушението. Освен това съгласно Насоките Комисията определя началния размер в зависимост от тежестта на

нарушението, като взема предвид самия характер на нарушението, неговото действително отражение върху пазара, където това може да бъде определено, и размера на географския пазар.

- 266 В този смисъл нито Регламент № 17, нито Регламент № 1/2003, нито Насоките предвиждат, че размерът на глобите трябва да бъде определен пряко в зависимост от размера на засегнатия пазар, тъй като това е само един от релевантните фактори. Следователно тази правна уредба сама по себе си не налага на Комисията да отчита малкия размер на продуктивния пазар (Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело *Roquette Frères/Комисия*, T-322/01, *Recueil*, стр. II-3137, точка 148).
- 267 Съгласно съдебната практика обаче при преценката на тежестта на едно нарушение задължение на Комисията е да отчита многобройни фактори, чиито характер и значимост са различни според вида на разглежданото нарушение и конкретните обстоятелства на съответното нарушение (Решение по дело *Musique diffusion française* и др./Комисия, точка 78 по-горе, точка 120). Сред факторите, сочещи тежестта на едно нарушение, може в зависимост от случая да фигурира например размерът на пазара на разглеждания продукт.
- 268 Следователно, макар размерът на пазара да може да представлява фактор, който да бъде отчетен при установяване на тежестта на нарушението, неговата значимост варира в зависимост от вида нарушение и от конкретните обстоятелства на съответното нарушение.
- 269 В настоящия случай нарушението се изразява главно в обмен на чувствителна информация за ценозаписите и/или цените за отделни клиенти, в съгласуване на повишения на цените и/или на целеви цени и в избягване на подбиването на наложените цени на доставки и разпределението на клиенти (съображения 99—125 и 345 от обжалваното решение). Тези практики представляват хоризонтални ограничения от вида „ценови картели“ по смисъла на Насоките и следователно са „много тежки“ по естеството си. В този контекст малкият размер на разглеждания пазар, ако приемем че е установен, има по-малко значение от всички останали фактори, свидетелстващи за тежестта на нарушението.

- 270 Във всеки случай следва да се отчете, че Комисията счита, че нарушението трябва да се приеме за много тежко по смисъла на Насоките, които в подобни случаи разпореждат тя да може да „предвиди“ начален размер над 20 милиона евро. В настоящия случай в обжалваното решение Комисията подразделя засегнатите предприятия в няколко категории в зависимост от относителното им значение на разглеждания пазар. От съображение 358 от обжалваното решение е видно, че Комисията определя като начален размер едва 14 милиона евро за предприятията от първата категория, 5,2 милиона евро за предприятието от втората категория, 2,2 милиона евро за предприятията, включени в третата категория (включително Gütermann), и 0,1 милиона евро за предприятието, попадащо в четвъртата категория (в случая Zwicky). От това следва, че началните размери, служещи като отправна точка за изчисляването на размера на наложените на Gütermann и на Zwicky глоби, отговарят на значително по-малък размер от този, който по силата на Насоките Комисията е могла да „предвиди“ в случай на много тежки нарушения. Това определяне на началния размер на глобата косвено потвърждава, че размерът на разглеждания продуктов пазар действително е бил взет предвид.
- 271 В светлината на тези съображения следва да се приеме, че наложените на Gütermann и на Zwicky глоби по никакъв начин не са непропорционални с оглед на размера на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни.
- 272 Освен това трябва да бъде отхвърлен и доводът за непропорционалния характер на началния размер на глобите с оглед на оборота на съответния пазар на Gütermann и на Zwicky.
- 273 Всъщност следва да се отбележи, че при определянето на началния размер на глобите в зависимост от тежестта на нарушението Комисията е счела за необходимо да пристъпи към диференцирано третиране на участващите в картела предприятия, за да отчете ефективния икономически капацитет на нарушителите съществено да навредят на конкуренцията, както и да определи глобата в размер, който да гарантира достатъчен възпиращ ефект. Тя добавя, че е било необходимо да се отчете конкретната тежест на незаконосъобразното поведение на всяко предприятие, и следователно неговото действително отражение

върху конкуренцията. За да прецени тези фактори, Комисията е избрала да се основе на оборота, реализиран от всяко предприятие на съответния пазар и за засегнатия от картела продукт.

- 274 Следователно и както бе отбелязано в точка 270 по-горе, Комисията подразделя засегнатите предприятия в четири категории. С оглед на оборота му от 2,36 милиона евро Gütermann попада в третата категория, а с оглед на оборота му от 0,2 милиона евро Zwicky е поставено в четвъртата категория. Комисията приема определен според тежестта на нарушението начален размер от 2,2 милиона евро за Gütermann и от 0,1 милион евро за Zwicky (съображения 356—358 от обжалваното решение).
- 275 От установената съдебна практика следва, че частта от оборота, която произтича от стоките, предмет на нарушението, може да даде точни указания за мащабите на нарушението на съответния пазар (Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 184 по-горе, точка 91 и Решение по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, точка 79 по-горе, точка 196). Всъщност този оборот може да даде точни указания за отговорността на всеки участник на посочените пазари, като се има предвид, че той представлява обективен фактор, който точно измерва вредата, нанесена от тази практика на нормалната конкуренция, и следователно представлява добър показател за способността на всяко засегнато предприятие да причини вреди.
- 276 По тези съображения следва да се направи изводът, че началните размери, приети при изчисляването на наложените на Gütermann и на Zwicky глоби, в никакъв случай не изглеждат непропорционални с оглед на оборота на тези предприятия на съответния пазар.
- 277 От това следва, че трябва да се отхвърли и доводът за непропорционалния характер на глобата спрямо съответния оборот на жалбоподателите, реализиран на засегнатия от нарушението пазар. Всъщност последните нямат основание да твърдят, че е налице непропорционалност на окончателния размер на наложената глоба, като се има предвид, че отправната точка на техните глоби е обоснована в светлината на възприетите от Комисията критерии за преценка

на значимостта на всяко от предприятията на релевантния пазар (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точка 304 и Решение на Общия съд от 5 декември 2006 г. по дело Westfalen Gassen Nederland/Комисия, T-303/02, Recueil, стр. II-4567, точка 185). Във всички случаи е важно да се подчертае, че общностното право не съдържа принцип с общо приложение, според който санкцията трябва да бъде съразмерна на оборота, реализиран от предприятието чрез продажбата на продукта, който е предмет на нарушението (Решение на Съда от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 339).

- 278 Трето, трябва да се отхвърли и доводът на Gütermann, че методът на изчисление бил в ущърб на малките и средни предприятия и би довел в настоящия случай до това да му бъде наложена непропорционална глоба в сравнение с глобите, наложени на останалите предприятия.
- 279 Тъй като Комисията не е длъжна да изчислява размера на глобата, като изхожда от величини, основани на оборота на засегнатите предприятия, тя не е задължена и да гарантира в случаите, когато са наложени глоби на няколко участващи в едно и също нарушение предприятия, че окончателните размери на глобите, резултат от нейното изчисление по отношение на засегнатите предприятия, отразяват всяко разграничение между тях, що се отнася до техния общ оборот или до оборота им на разглеждания продуктов пазар (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело Dansk Rørindustri/Комисия, T-21/99, Recueil, стр. II-1681, точка 202).
- 280 В това отношение следва да се уточни, че член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 също не изискват, когато са наложени глоби на няколко предприятия, участващи в едно и също нарушение, размерът на наложената на малко или средно по големина предприятие глоба да не бъде по-висок, като процент от оборота, от размера на глобите, наложени на по-големите предприятия. Всъщност от тези разпоредби е видно, че както по отношение на малките и средни по големина предприятия, така и по отношение на по-големите предприятия, при определяне на размера на глобата следва да се вземат предвид тежестта и продължителността на нарушението. Доколкото

Комисията налага на участващите в едно и също нарушение предприятия глоби, оправдани за всяко от тях с тежестта и продължителността на нарушението, тя не може да бъде упреквана за това, че от гледна точка на оборота за някои от тях размерът на глобата е по-висок от този на други предприятия (Решение от 20 март 2002 г. по дело Dansk Rørindustri/Комисия, точка 279 по-горе, точка 203 и Решение по дело Westfalen Gassen Nederland/Комисия, точка 277 по-горе, точка 174).

281 В този смисъл Комисията не е длъжна да намали размера на глобите, когато са засегнати малки и средни по големина предприятия. Всъщност размерът на предприятието вече е взет предвид от тавана, определен в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, в член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и от разпоредбите на Насоките (Решение по дело Westfalen Gassen Nederland/Комисия, точка 277 по-горе, точка 174). Освен тези свързани с големината съображения, няма никаква причина малките и средни предприятия да бъдат третирани различно от останалите предприятия. Фактът, че засегнатите предприятия са малки и средни предприятия, не ги освобождава от задължението да спазват правилата на конкуренцията (Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело SNCZ/Комисия, T-52/02, Recueil, стр. II-5005, точка 84).

282 Що се отнася до упрека към Комисията, че при определяне на размера на глобата тя не е взела предвид общия оборот на различните предприятия, същият е ирелевантен. Всъщност следва да се припомни, че Насоките предвиждат, че е необходимо да бъде взет предвид ефективният икономически капацитет на нарушителите за нанасяне на значителни вреди на други оператори, и по-специално на потребителите, и да се определи глоба в размер, който гарантира, че тя има достатъчен възпиращ ефект (точка 1 А, четвърта алинея). Същите тези Насоки предвиждат, че когато едно нарушение включва няколко предприятия (например картели), може да е необходимо да се адаптира общият начален размер с цел да бъде взета предвид специфичната тежест на нарушението и поради това, действителното отражение на нарушението на всяко едно от предприятията върху конкуренцията, по-специално когато е налице значителна непропорционалност по отношение на големината на предприятията, извършили същия вид нарушения, и следователно да се приспособи общият начален размер в зависимост от специфичните характеристики на всяко предприятие (точка 1 А, шеста алинея) (Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 184 по-горе, точка 81).

- 283 Насоките не предвиждат размерът на глобата да се изчислява в зависимост от общия оборот или от оборота, реализиран от предприятията на съответния пазар. Те обаче допускат и такъв оборот да бъде взет предвид при определянето на размера на глобата с цел да бъдат спазени общите принципи на общественото право и когато го изискват обстоятелствата. Така оборотът може да бъде взет предвид при отчитането на различните фактори, изброени в точка 273 по-горе (вж. в този смисъл Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 184 по-горе, точка 82 и Решение по дело Tokai I, точка 185 по-горе, точка 195).
- 284 В настоящия случай обаче, както бе отбелязано в точка 275 по-горе, изборът на Комисията да се позове на оборота на съответния пазар, за да определи способността на всяко предприятие да причини вреди, е последователен и обективно оправдан. По този начин Комисията преследва и възпираща цел, като оповестява, че ще наказва по-строго предприятията, участвали в картел на пазар, на който имат значителна тежест.
- 285 Четвърто, в подкрепа на своето правно основание за непропорционалния характер на глобата, Gütermann погрешно се позовава на Насоките от 2006 г. във връзка с изчисляването на наложи в приложение на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 глоби. Всъщност следва да се посочи, че единствено обстоятелството, че прилагането на новия метод за изчисление на предвидените в горепосочените Насоки глоби, които са неприложими към фактите по настоящия случай, би могъл да доведе до налагането на по-малка от наложената с обжалваното решение глоба, не може да докаже непропорционалния характер на посочената глоба.
- 286 Всъщност тази констатация представлява само израз на свободата на преценка, с която разполага Комисията, за да установи при спазване на изискванията на Регламент № 17 и на Регламент № 1/2003 метода, който възнамерява да приложи при определянето на размера на глобите, като по този начин проведе конкурентната политика, с която е натоварена. Сред факторите за преценка, които следва да бъдат взети предвид от Общия съд при оценката на пропорционалния

характер на размера на наложените към определен момент глоби, могат в този смисъл да се причислят по-специално и фактическите и правни обстоятелства, както и целите на конкуренцията, определени от Комисията в съответствие с изискванията на Договора за ЕО към момента на неправомерното поведение.

²⁸⁷ Поради това следва, че правното основание, изведено от непропорционалния характер на глобата, трябва да бъдат отхвърлено изцяло.

²⁸⁸ От гореизложените съображения следва, че жалбите по дело Т-456/05 и по дело Т-457/05 трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

²⁸⁹ По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**

- 2) **Осъжда Gütermann AG и Zwicky & Co. AG да заплатят съдебните разноски.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 април 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	II - 1459
1. Предметът на спора	II - 1459
2. Административното производство	II - 1460
3. Обжалваното решение	II - 1461
Определяне на съответните пазари	II - 1461
Продуктов пазар	II - 1461
Географски пазари	II - 1463
Размер и структура на съответните пазари	II - 1463
Описание на неправомерното поведение	II - 1464
Разпоредителната част на обжалваното решение	II - 1464
Производство и искания на страните	II - 1466
От правна страна	II - 1468
1. По правните основания, с които се оспорват констатацията за наличие на неправомерно поведение, разпореждането за неговото преустановяване и забраната за повторното му извършване	II - 1469
По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003	II - 1469
Доводи на страните	II - 1469
Съображения на Общия съд	II - 1470
По посоченото от Zwicky правно основание, изведено от необоснования характер на разпорежданията за преустановяване на нарушението и за въздържане от всякакво повторно извършване на нарушението	II - 1475
Доводи на страните	II - 1475
Съображения на Общия съд	II - 1475
2. По правните основания, насочени към оспорване на глобата и на нейния размер	II - 1478

По посоченото от Zwicky правно основание, изведено от превишаването на тавана от 10 % от оборота	II - 1478
Доводи на страните	II - 1478
Съображения на Общия съд	II - 1481
По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, основаващо се на погрешната преценка на тежестта на нарушението с оглед на неговия резултат	II - 1490
Доводи на страните	II - 1490
Съображения на Общия съд	II - 1492
По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от погрешната преценка на продължителността на нарушението	II - 1497
Доводи на страните	II - 1497
Съображения на Общия съд	II - 1499
По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от неотчитането на някои смекчаващи обстоятелства	II - 1504
Доводи на страните	II - 1504
Съображения на Общия съд	II - 1506
По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от погрешното прилагане на Известието относно сътрудничеството	II - 1512
Доводи на страните	II - 1512
Съображения на Общия съд	II - 1515
— Що се отнася до полезността на сътрудничеството	II - 1516
— По твърдяната погрешна преценка на оказаното сътрудничество в сравнение със сътрудничеството на BST	II - 1522
— По твърдяното погрешно прилагане на Известието относно сътрудничеството и по твърдяното неотчитане на практиката на Общия съд	II - 1524
— По твърдяното неотчитане на предходната практика при вземане на решения	II - 1525

По посоченото от Gütermann и от Zwicky правно основание, изведено от непропорционалния характер на глобата	II - 1526
Доводи на страните	II - 1526
Съображения на Общия съд	II - 1528
По съдебните разноски	II - 1536